

MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

85 ÉVES

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

2003. május

Tartalomjegyzék

Bevezető

1. Környezetünk, külső, belső körülmények és a társaság 2.
2. Szakmai kérdések 5.
3. Módszertani kérdések, elismerések, kommunikáció 11.
4. Nemzetközi kapcsolatok 12.
5. Szervezeti kérdések 15.

Mellékletek:

1. melléklet: Az MHT főbb szakmai rendezvényei 1992-2002 között
2. melléklet: Az MHT kitüntetettjei 1992-2002 között
3. melléklet: A nem kormányzati vízzel foglalkozó egyesületek
4. melléklet: Magyar szakemberek külföldi tevékenysége
5. melléklet: A nemzetközi szervezetek fontosabb kiadványai
6. melléklet: Szervezeti séma

Szerzők:

Dr. Bognár Győző
Geszler Ödönné
Dr. Starosolszky Ödön

Lektorálta:

Dr. Vágás István

Kiadja: a Magyar Hidrológiai Társaság 2003. május

NYOLCVANÖT ÉVES A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

A Társaság életében többször is visszatekintett az előző időszakra, megidézte az emlékeit, elemezte a tapasztalatait, értékelte az eredményeit. Megőrizte és megőrzi a cselekvő tagjainak az emlékét. Az utóbbi másfél évtizedben kétszer fogtak tollat azok, akiknek beszámolni valójuk volt a múltból, egyszer 1987-ben, amikor a Társaság 70 éves volt, legutóbb pedig 1992-ben a 75 éves szervezet adott számot az életéről, napjairól és céljairól. Az erről szóló 280 oldalas összeállítás címe: **A 75 ÉVES MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG MÚLTJA ÉS JELENE**

A két kiadvány a Társaság 70 majd 75 éves története némi ismétlésekkel ismerteti egyrészt a magyar vízgazdálkodás, sokszor méltatlanul szerény körülmények között végzett, hasznos és az ország fejlődését szolgáló munkáját, másrészt áttekintést ad a munkákat megalapozó elméleti tudás fejlesztéséről és fejlesztőiről. Időben előre haladva egyre több szó esik a szakterület és a társadalom kapcsolatairól, az ismeretek átadásáról; a civil szervezetre vonatkozó rész és az egész egymásra hatásáról. Konkrét ismertetést ad a vízügyi tudományos munka hazai módszereiről, tárgyairól, végül az eredményeiről. Kitér a társadalmi és gazdasági fejlődés által diktált új kérdésekre adandó válaszokra, illetve azok keresésére.

Most az a kérdés, hogy mit tartalmazzon a 85 éves megemlékezésünk? Mi legyen az indoka? Nem háromnegyed évszázad, nem kerek évtized, mi adja meg az elemzésre a témát? Úgy tűnik, hogy negyven év gúzsba kötött gazdálkodása után olyan korra ébredtünk 1990-ben, amelyben az egyének és a részközösségek jelentősége felértékelődött. A tevékenységüket az eddiginél önállóbban végezhetik a saját tapasztalataik, meggyőződésük alapján a nemzet hasznára. Azóta három parlamenti ciklus fejeződött be és megkezdődött a negyedik. Közben a vízügyi minisztériumi hovatartozása nem egyszer változott. Arról kell tehát írni, hogy mi változott a Magyar Hidrológiai Társaság környezetében, a belső életében, hogy reagált a külső hatásokra és hogy felelt meg az alapítási szándékának.

A rendszerváltozás hatása tulajdonképpen 1992 óta kezdte éreztetni a hatását az ország intézményeiben. A gazdasági rend átalakulása megállította a nyolcvanas években, különösen azok második felében nyomasztóvá vált tétlen pangást, majd gazdasági és gazdálkodási hibákkal terhelt cselekvő korszak kezdődött, melyből végül is egy gazdaságilag fejlődő ország alakult ki. Ha nem is mondhatjuk, hogy tökéletes jövőképünk van, azt rögzíthetjük, hogy annak lényeges vonalai már látszanak. Ezeken a vonalakon a Társaság már megteheti a hivatásának gyakorlásához szükséges lépéseit.

Az is igaz, hogy a Társaság 75 éves gyakorlata és tapasztalatai kialakították a tudományos és szakmai munkájához szükséges módszereket, amelyeket változatlanul, vagy kiegészítve, kibővítve tovább alkalmaz, és ennek köszönheti a jelenlegi jó pozícióit. Az a tény, hogy egyre élénkülő tevékenységével részese az ország és társadalmának a korszerű alakításában, indokolja, hogy a jelen helyzetben sem felesleges egy visszatekintés, amely lehetőséget ad a helyzet

tisztázásának, a hasznos eljárásaink megőrzésének, a további tennivalók ki-ki által való megfogalmazásának.

A visszatekintést kezdjük a néhány szavas régmúlttal, kezdetekkel, majd a máig is megőrzött módszereinkkel. Ezt követően pillantsunk röviden a környezetünk, az ország, a gazdaság, a szakma mai helyzetére, amelyeket külső körülményeknek is mondhatnánk, hiszen azok szabják meg részben a munkát, teljesen annak feltételeit, gyakorlatát. A belső körülményeink közül foglalkozunk a gazdasági, sőt társadalmi helyzetünkkel

A következő fejezetben a szakmai kérdésekkel célszerű foglalkozni, köztük az új tudományos eljárásokkal, amelyek a szakmai fejlődést alapozzák meg, új tudományok és új ismeretek gazdagítják a vízgazdálkodás gyakorlatát, ugyanakkor a természet és társadalom egyaránt állít eléink új feladatokat. Ugyancsak ebbe a körbe tartoznak azok a mérnöki feladatok, amelyek a tudomány válaszaira alapozva nyújtanak megoldást a felmerült árvízi, közmű ellátási, mezőgazdasági munkák és a feltételeik által feltett módszertani kérdésekre (környezet, táj, élővilág, stb.). A fejlődés hozta magával az elektronika iránti kereslet robbanásszerű fejlődését.

Egy újabb fejezet a módszertani kérdésekkel foglalkozik, különös tekintettel a Társaság feladatainak az ellátása érdekében. Ide tartozik a tájékoztatás, részben a szervezeten belül. Lehetőséget kell teremteni a tagság körében mozgó információk áramlásának a megkönnyítésére, elsősorban a szakma és a nagyközönség közötti információáramlás megteremtése és a hatékonyságának a növelése érdekében. A tájékoztatás eszközei lehetnek szóbeliek, mint az előadó ülések és a nagyrendezvények. Lehetnek írottak, pl. a tudományos és a szaklapok, egyéb kiadványok, a belső tájékoztatás rendszeres lapja. Jól használhatók a hírközlés eszközei, különösen a közönség megszólítására, rádió, filmek, audiovizuális eszközökkel, esetleg az interaktív kommunikáció, pl. a rajz, vers, vagy irodalmi versenyek szervezése céljára, különösen mozgalmak megteremtése érdekében, például a Víz Világnapja keretében a kis gyerekek versengése.

A Társaság nemzetközi kapcsolatai az életének kezdetével egyidősek, hisz az első időkben is, a Hidrológiai Közönyben a cikkek három nyelven jelentek meg (még 1917-ben a Monarchia idején kezdődött), ami később többször változott. Ma a nemzetközi kapcsolatok a tudomány területén fejlődnek, ide sorolhatók a hasonló külföldi szervezetekkel való kapcsolatok. Számos nemzetközi kormányokon kívüli szervezettel van élő kapcsolat és kiemelhető a közös földrajzi egységen elhelyezkedő országokkal való tudományos és szakmai együttműködés. Számos külföldi tagunk van, köztük igen sok tiszteleti tagunk is, akik gazdagítják a tevékenységünket. A nemzetközi kapcsolataink ápolásának fontos része a külföldön élő hazánkfiainak a beszámolója az általuk végzett munkákról, amelyekkel a hazai szakemberek értékét is ismertebbé teszik az új hazájukban.

Végül, a sok változás a munka, a körülmények területén kihatott a Társaság szervezetére is. Az új módszerek, követelmények a beszámolási tíz év során néhány változást okoztak a központi bizottságaink, a szakosztályaink és a területi szerveink számában, működésében, feladataikban

1. Környezetünk, külső, belső körülményeink és a Társaság

A megelőző korok vízügyi munkái megérlelték annak a feltételeit, hogy a XX. század elején az ország előtt álló terebélyesedő feladatok tudományos megalapozását már társadalmi szervezetnek is segítenie kellett. A lakosság és az ipar hidrogeológiai igényei, a települések vízellátása, a Duna, Tisza, Maros, Körösök, stb. vizei szabályozásának tudományos előkészítése már egységes szemléletet, a tudományos erők mozgósítását követelte meg. Ezzel a vízügyi tudomány kilépett a korábbi, többnyire spontán tudományos fejlesztés immár meghaladott kereteiből. A háromnegyed évszázados Társaság létrejöttét részletesen ismertető megemlékezés beszámolt arról, hogy a Magyarhoni Földtani Társulat részletes és gondos előkészítés után 1917. június 6-ára elkészítette a Hidrológiai Szakosztály Ügyrendjét. Ezen a napon az alapító testület

el is fogadta azt, egyben megalapította a Társulat Hidrológiai Szakosztályát, amely tíz nap múlva, június 16-án megtartotta a vezetőségválasztó közgyűlését, és a MHT megkezdte a hivatalos működését. Jelenlegi Társaságunk ettől a naptól számítja a létezését.

Ezt a nevet, anyaegyesületét és működési programját 1949. január 26-ig meg is tartotta. Ekkor, egyelőre változatlan tartalommal, átalakult a mai Magyar Hidrológiai Társasággá. Nem egészen egy hónap múlva létrehozta a Limnológiai Szakosztályát, majd még ugyanabban az évben Szegeden megtartotta az első tudományos vándorgyűlését. Ezzel megkezdődött a második időszak, amelyben önálló társaságként jutott el a mai, immár kifejelettnak mondható állapotába, és a továbbiakban ezt fogjuk áttekinteni.

A Társaság életét befolyásoló külső körülmények tulajdonképpen egész élete során hatottak, hisz az államrendünk változásának lett a következménye a MTESZ keretében létrejött és oda beillesztett önállósága, amely csak 40 év múlva vált ténylegessé. Hasonló külső impulzusok bőven érték a szervezetet, különösen a társadalmi igények változásai és a tudomány fejlődése következtében.

Az 1989–90 években lezajló rendszerváltozás alapján megváltoztatta a teljes gazdasági életet, és az állami tervgazdálkodás helyett az egyéni kezdeményezéseket előtérbe helyező gazdasági forma kezdett kialakulni, ami lényegében még ma is formálódik. Magán-, illetve társasági tulajdonba került a vízművek és csatornaművek legnagyobb része, amelyek önállóan gazdálkodhatnak. Más vízgazdálkodási létesítmények is, a nagyobbak állami tulajdona mellett helyi, esetleg magán tulajdonban működnek tovább. Ezzel a szakemberek a néhány nagy kollektíva helyett számtalan kisebb közösségben dolgoznak. A Társaság célkitűzései között ennek megfelelően erősödik a sokféle gazdasági egységben dolgozó szakemberek közötti műszaki és tudományos együttműködés megkönnyítése, ha kell létrehozása, tartalmi kérdések egyeztetése, a viták, megbeszélések színhelyének a biztosítása, az eredmények közzététele.

A rendszerváltozást megelőző politikai csatározások során a vízgazdálkodás rendszerét, műszaki tartalmát, szakembereinek a tevékenységét erős, de ma már jól ismert politikai természetű támadások érték, többnyire szakmai okok megfogalmazása, vagy kifejtése nélkül. Ezeknek a következményei meglehetősen megnehezítették a vízgazdálkodás új rend szerinti megteremtését, alaposan megrövidítették a vagyonát, és megkérdőjelezték a szakmai személyzet megbízhatóságát. Ezek a támadások, néha azok eredményei a Magyar Hidrológiai Társaságot sem kímélték. Szerencsére ez a politikai szemlélet az utóbbi fél évtizedben alaposan megváltozott, és a természeti jelenségek néhány káros, váratlan és elég súlyos következményének az elhárításában, megelőzésében elért újabb eredmények, és a problémára reagáló társasági tájékoztatás hatására is, a vízügyi szakemberek tekintélye egyre javul.

A vízgazdálkodás jelentős részének a munkáit ma is az állami költségvetés fedezi, ugyanakkor növekszik a helyi érdekek kielégítésének a helyi forrásokból történő finanszírozása. Ez magával hozza, hogy az egyes vízellátó, csatornázási vállalkozások eltérő eredménnyel dolgoznak. Előfordulhat, hogy helyi árvízi problémák megoldása késik, vagy a minőségét tovább kell javítani. A vízrendezés, a korszerű követelményekhez alkalmazkodva különösen igényelni fogja az érdekeltek által szervezett finanszírozást. Az egységet csak a szakemberek szoros együttműködése és egymás kölcsönös támogatása tudja tartósan biztosítani. Ezt a sokféle hierarchiában elhelyezkedő vállalkozások és szakemberek csak civil szervezéssel tudják elérni. A civil szervező erő megtestesítője a szakma egyesülete, az MHT.

A Társaság életét befolyásoló külső körülmények nemcsak Magyarországon, hanem az egész világon, így Európában is változtak. Nagy erővel tör előre a környezet és természetvédelem, az élővilág megőrzése, védelme a technikai fejlesztések számos, rájuk nézve hátrányos következményeitől. A magyar vízgazdálkodás szakemberei – mondhatjuk – évtizedek, vagy évszázadok óta jó kapcsolatot vannak az életünknek helyszínt adó természeti elemekkel. A környezetünket védő, ugyancsak civil szervezetek és ma már állami hivatalok ennek ellenére növelik a követelményeket, és a vizes szakmának ezt el kell fogadnia, sőt, a saját területén az

élére állnia. A Magyar Hidrológiai Társaság az Országos Vízügyi Hivatallal együtt, 1986-ban szakmai csoportot küldött ki a folyószabályozási munkák környezetvédelmi szempontjainak a tudományos feltárására. Sokak előtt ismert, hogy a vízgazdálkodás milyen nagy hangsúlyt fektetett a víz tisztaságának és minőségének a védelmére. Az elmúlt évtized volt az az időszak, amikor az élővilág, a természeti környezet, a víz, a föld védelme új hangsúlyt kap, nemcsak a hagyományos „vizes” munkák során, hanem a víz minőségét, tisztaságát külön figyelemmel kell kísérni az általa okozott károk csökkentésével együtt.

Olyan kort élünk, melyben az integrációnak erősen növekszik a szerepe. Az integrációs törekvések nem csak a külpolitikusok munkáját jellemzik, hanem megjelennek az élet egyre több területén. Különösen a szakmai integrációja tör előre, viszonylag könnyedén, mert éppen a külpolitikai eszközökre nincs hozza szükség. Nagy szerepe van az ENSZ-nek ebben a törekvésben. Szép példái a szakmai integrációnak a Víz Világnapja, a Föld, a Levegő Világnapja, amelyben, különösen az elsőkben, a Társaság országos és területi szinteken egyaránt szervező erőként jelenik meg, és a tevékenysége már szinte nemzetközinek tekinthető, ha figyelembe vesszük, hogy Víz Világnapjára szervezett gyermekrajz-verseny legjobbjai nemzetközi zsűri elé kerülnek. A Víz Világnapja és a millenniumi eseménysorozat adtak alkalmat arra, hogy számos külföldön gyakorló magyar tudós, vagy professzor előadássorozattal adott tájékoztatást a munkájáról. A megnyitó előadás az Akadémián volt.

Rövid időn belül megéljük azt a hatalmas változást, amely országunk, nemzetünk és az állampolgáraink életét egyaránt befolyásolja, és ezt a szentistváni korszakváltó hatásokhoz lehet hasonlítani. Ez az Európai Unióhoz csatlakozás történelmi pillanata. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a magyar vízgazdálkodás hajója nem túl csendes, sőt néha orkán által borzolt vizeken hajózott, tényleg van értelme elemezni egy már végéhez közeledő korszakot, megbecsülni az ébredőt. Az eddigi tapasztalatok alapján erőteljes fejlődésre és fokozott munkára lehet számítani a csatlakozás után.

A Társaság komoly szerepet vállalt, hivatásánál fogva természetesen a csatlakozás előkészítésében. Ezek a munkák kiterjednek a kapcsolatos szakmai-tudományos munkákra, szervezési feladatokra, a közönséggel való viszony ápolására, tájékoztató és ismeretterjesztő, továbbá nevelő és egyéb társadalmi tevékenységekre. A szervezett rendezvények mellett, amelyeken a vezetői és tagjai aktív szerepet vállalnak, a Társaság szervezett egy uniós csatlakozási munkacsoportot, amelynek a vezetői, dr. Ijjas István professzor és dr. Szlávik Lajos professzor, a Társaság alelnöke, máris részesei a kapcsolatos nemzetközi munkáknak. Idehaza is lendületet vettek a csatlakozási munkák nemcsak az egyesületi, hanem a szakmai hivatalos területeken is.

Az uniós kapcsolatok építése mellett változatlanul, sőt fokozottan ment az utolsó tíz évben, a már korábban kialakult igény kielégítésére a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése. Ebben jelentős szerepe van az elnökünknek, dr. Starosolszky Ödönnek, és még többek között dr. Domokos Miklósnak és másoknak, akik tovább fejlesztik dr. Kovács György és más elődeink, diplomáciai munkáját. Ide kell sorolni Társaságunk régi tagjának, dr. Szöllösi-Nagy Andrásnak UNESCO-beli igazgatói munkáját immár egy évtizede.

A külső körülmények meglehetősen intenzív változásaira a Magyar Hidrológiai Társaság a belső körülményeinek a részben spontán, részben tudatos munkájával felelt. Ezek egy része mélyen érintette a szervezetét és a működésének a módját. Szerencsének tarthatjuk, hogy nem változtatta meg a célkitűzéseit, legfeljebb bővítette azokat. Hasonlóan a módszerei is fejlődnek, de alapjában megtartották az eredeti irányzataikat.

A szervezet létszáma, különösen az önálló élete során rohamos növekedés után négy és fél-ezer körül állapodott meg. A kilencvenes évek elején, amikor az egységes állami szervezet helyett kialakult a mai tagoltabb vállalkozói társasági rendszer, a létszám kétezer főre csökkent. Különösen a fiatalság hiányzott a tagság összetételéből. A legutóbbi két évben tapasztalható lassú létszámemelkedés már a szakma egységét is fejleszti. Meg kell mondani, hogy a korábbiánál kisebb létszám szakmai ereje nem csökkent. Ugyancsak most tapasztalható a fiatalok gyako-

ribb belépése, ami a jövő szempontjából érdekes. Megfigyelhető a fiatalok létszámának és arányának a növekedése a területi szervezeteknél is. Ez arra is utal, hogy a fiatalok a növekvő munkateljesítményük mellett újra érdeklődnek a szakma és a tudomány fejlődésében való részvétel iránt.

A meglehetősen nagy szervezet működése jelentős vezető erőt és költségeket igényel. A költségek forrásai között a tagdíj a legrégebbi és legalapvetőbb. A kezdeti időben az adományok egészítették azt ki. Állami támogatás, ha volt is, kevésbé volt jelentős. Később, 1949. után viszont ez lett a legnagyobb anyagi alapja a tudományos és szakmai egyesületek életének, különösen, ha az állami vállalatok jogi tagdíját is ide számítjuk. Jelenleg az egyéni tagok tagdíját meghaladja a szakmai vállalkozások, üzleti társaságok „jogi tagok” tagdíjai. Ezt állami és nem állami szervek támogatása egészíti ki. Jelentős bevétel a rendezvények szervezése során a résztvevők részvételi díja. Ez utóbbi esetben a Társaság már szolgáltatásra vállalkozik, amelyet az igénybe vevők megtérítenek. A társadalmi rendünk változásának a következményeképpen a Társaság az új rendszernek megfelelő gazdasági alakzatot vett fel, a közhasznú társaságét. Ez biztosítja az adózási kedvezményeket és egyéb gazdasági előnyöket, támogatásokat, ugyanakkor bizonyos korlátozások is tartoznak hozzá.

A Magyar Hidrológiai Társaság a rendszerváltozást kísérő gazdasági és átállási nehézségek közepette, még ha átmeneti nehézségek árán, is megőrizte a vagyonát, ma már a kiadásait a bevételeinél alacsonyabb szinten tudja tartani, természetesen a közhasznú társaságokat jellemző megszorítások mellett. Ha figyelembe vesszük, hogy a hasonló szervezetek közül több is tönkrement az átállás során, az erősebbek közül ugyancsak többen jelentősen veszítettek a vagyonukból és legyengülve éltek át a megpróbáltatásokat, elismeréssel kell illetnünk a rendszerváltozás utáni vezetőinket dr. Juhász József és dr. Starosolszky Ödön elnökeinket, illetve Raum László és Szöllösi Zoltán főtákarainkat. A gazdasági tevékenység operatív irányítása és vezetése végig Geszler Ödönné ügyvezető igazgató feladatköre volt, aki különösen a nagyrendezvények anyagi alapjainak a megteremtéséért és gazdaságosságáért tesz sokat. Jól hasznosulnak a pályázatokon, illetve az azokon való részvételek során szerzett tapasztalatai.

A külső körülmények változásai nyomot hagynak az egyesület szervezetén is. Változott a vízi közművekkel ellátott megyék száma, és az kiterjedt az egész országra. Így 20 területi szervezete van, továbbá három üzemi szervezete. Ez a szervezeti szint már telítettnek tűnik. A központi szervezetben levő szakosztályok száma mindig a szakmai igényeknek felel meg. A következő 2003. évi tisztújító közgyűlés ismét egy új szakosztályt alapít meg. Ezzel a szakosztályok száma – a közelmúltban alapított kettőt is figyelembe véve – 15-re emelkedik. Az állandó szervezethez tartozik a Hidrológiai Közlemény szerkesztő bizottsága, a Hidrológiai Tájékoztató szerkesztő bizottsága, valamint a „MHT Hírei” című belső tájékoztató szerkesztősége. Itt lehet megemlíteni, hogy a Társaságnak az interneten van honlapja, amelynek a címét az MHT Hírei-ben ismertette. Az állandó központi bizottságok száma a szükségleteknek megfelelően állandóan változik. Az ügyvezető igazgató irányítása alatt működik a Titkárság. Ezzel a Társaság mai szervezete a korábrinál egyszerűbb és kevésbé költséges.

2. Szakmai kérdések

A Magyar Hidrológiai Társaság létének célja a szakma, a vízgazdálkodás, annak minden ága fejlesztésének elősegítése lehetőségekkel, szervezéssel, információval. Ezt a feladatát az eddigi élete során tiszteletet kiváltó eredményességgel és odaadással teljesítette is.

Az utolsó évtized a maga politikai és társadalmi váltásával új szakmai és tulajdonviszonyokat, új témákat, sőt új szervezeti egységeket is követelt. Új viszonyok között kellett a vízgazdálkodás napi feladatait és célkitűzéseit egyaránt kielégíteni.

Az egyébként állandóan szélesedő szakmai tevékenység természettudományos jellege kiéleződött a társadalomtudományokkal is. Különösen erős igény jelentkezett a közgazdasági ta-

nok és azok alkalmazása iránt, és nem kevésbé erőteljesen növekednek a jogi természetű problémák. Kétségtelenül igaz, hogy jelentős jogi és közgazdasági erők dolgoznak a vízgazdálkodásban, de az újonnan alakuló társadalom a nemzetközi környezetben új szemléletet, tárgyi ismeretet és gyakorlatot követel. Hisz ezért van már közgazdasági és jogi szakosztálya a Társaságnak. Ezeket az igényeket a magántulajdon megnőtt szerepe, az általa alakuló viszonyok hozták létre, továbbá a szakmai munka bővülése a biológiai, természet- és környezetvédelmi eljárásokkal, a társadalmat átható felkészülés az Európai Unióhoz csatlakozásra.

A szakmai összetétel a természettudományokon belül is szélesedik és egyre bonyolultabbá lesz. A korábbi működés során erősen áthatotta a szakmai szervezetet a gépészet művelőinek megjelenése és gyors növekedése. Ezt követte a közelebbi múltban a vegyészet térhódítása, ma pedig a biológia és az elektronika, továbbá a társadalomtudományok egyre szélesebb része válik nélkülözhetelenné.

A tudományos és fejlesztő munkákhoz szükséges eszközök elérhetősége a társadalmi fejlődéssel igen megjavult. Különösen sokat fejlődött a hírközlés technikája és a minősége. A hang mellett megjelentek a képek átvitelére alkalmas berendezések. A hírközlés már nem igényel időt, vagy legalább is nagyságrendekkel kevesebbet, mint korábban. Ez lehetővé teszi, hogy a minőségében igen gyorsan fejlődő területi munkaerő, kihasználva a lehetőségeit, érdemben részt vehet, és részt vesz a kutatómunkában, növeli azok eredményét, megteremtve a gyakorlat és a tudomány között a közvetlen, hatékony kapcsolatot.

Már egy ilyen rövid áttekintés is jelzi a változásokat, azok sebességét, és a követésük nehézségeit. Ennek ellenére a teljesebb kép érdekében célszerű egy kissé tájékozódni a legújabb és legfontosabb részletekben is.

A kilencvenes évek egyik belépője volt az újonnan szervezett önkormányzatok és a vízgazdálkodás szakembereinek a találkozó sorozata. Ezek során a területek és a települések vezetői ismerkedtek azokkal a vízügyi feladatokkal, amelyek a továbbiakban rájuk tartoznak, és a vízügyi szakemberek tájékoztak azokról az új körülményekről, amelyeket az új társadalmi rend részükre is előír. Ez a sorozat nagyban szolgálta a megértést az új választott vezetők és a sokat bántott vízügy között. Ezzel meg is kezdődött az új társadalmi ismeretek megszerzésének mai szakasza.

Ami a tudományos tevékenységet illeti, a hidrológia, a hidraulika és hidromechanika, a hidrogeológia, vízkémia, hidrobiológia azok, amelyek a mai vízgazdálkodás tudományos alapját adják, és amelyeket a jogi és közgazdasági tudományok ide vonatkozó szeletei egészítenek ki.

Az MHT tagjai –természetesen a munkahelyükön, a kutató intézetekben, tanszékeken - a természetben zajló események színhelyén, a Társaság egész életében jellemzően művelői voltak a hidraulikának és a hidrológiának, az előbbi először különösen a folyó-, és szivárgáshidraulikában jelent meg, a hidrológia már a korai időkben is alapja volt a vízrajznak és a vízgazdálkodásnak, különösen a víz kártételei elleni védekezéssel összefüggésben. Szolgált ez a vízi közlekedést és az öntözést is. Az országunk sajátosságainak megfelelően szintén korán alkalmazták a hidraulikát a felszín alatti vizek mozgásának a tanulmányozásánál. A megelőző korszakban már erőteljesen tört előre a hidromechanika, amely a társadalom által felvetett új kérdésekre kereste a választ, vagy pontosította a régiákat. A jelenlegit megelőző évtizedben hatalmas, szinte elemi erejű áttörést ért el az elektronika. Az adatok digitális kezelése és a numerikus matematikai módszerek alkalmazása, például a háromdimenziós vízmozgások, az elkeveredés számítása részére új távlatokat nyitottak.

A jelen korszakban a két tudományterület tovább fejlődik, hála dr. Bakonyi Péter, dr. Somlyódi László és dr. Nováky Béla mellett felnövő még fiatalabb korú leendő tudós férfiaknak, hogy csak egyet-kettőt említsek, a dr. Józsa Jánost, vagy dr. Simonffy Zoltánt.

Egy meglehetősen újszerű, és eléggé általános felhasználást ígérő geometriai módszerrel foglalkoznak fiatal kutatók, a fraktál-analízis vízgazdálkodási, pontosabban hidrometeorológiai alkalmazásával.

Az árvízvédelem fejlesztéséhez, sőt alapos megújításához a Vásárhelyi Tisza szabályozási koncepciójának a korszerűsítéséhez is hozzájárulnak a mentesítő mérnökök, kutatók a vízgyűjtőn kialakuló lefolyások és az árvízi levonulások vizsgálatával, beleértve a nagyvízi helyzetekben végzett méréseket.

Különösen érdekes hidraulikai téma az elkeveredés, amely részben a vízfolyásokba jutó szennyező anyagokkal, és a szennyvíz-tisztításban megfigyelhető terhelések mozgásával is foglalkozik.

A hidrológia, a hidrometeorológia a bevezetett új eljárásokkal, mint a radar, vagy a távérzékelés, új távlatokat nyit a vízrajz, az előrejelzések részére, ami szintén a kártételek elleni védelmet segíti.

A hidrogeológia, amely a Társaságunknak az életet adta, ma is újabb és újabb feladatokkal jelentkezik. Gyakorlati igények adják a feladatokat: vízbázisok elszennyeződése, a sérülékenyek biztonságba helyezése, magas arzéntartalmú vizek, mélyfűrészi geofizika lehetőségeinek feltárása és alkalmazása a kútdinamikai és környezetvédelmi feladatok megoldásában, hévizek hasznosítása, hulladék elhelyezés, karsztvíz-hidraulika, vízháztartási egyensúly, felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi védelme. A felsoroltak nagyobb részben a kutatási és fejlesztési munkák eredményeinek a felhasználói, részben maguk is produkálnak ilyen eredményeket.

A felsorolt feladatokkal összecsengenek azok a részben kutató, részben fejlesztő munkák, amelyeket a kútépítő szakembereink és hidrogeológusaink az utóbbi évtizedben végeztek: kavicsolt és kavicsból termelő kút működésének vizsgálata, szivárgáskutatás, vízföldtani modellezés, felszín alatti vizek kapcsolata a felszíni vizekkel, vízföldtani adatbázisok létrehozása és fenntartása az informatika alkalmazásával, a hévízkataszter fejlesztése.

A vízkémiai gyakorlatunk inkább használja a tudományos kutatási eredményeket, mint létrehozza azokat. A természetben és a társadalomban mozgó víz minősége – külső okok miatt - egyre bonyolultabb és kifinomultabb technológiákat és eszközöket igényel, amelynek a fejlesztése elméleti ismereteket, sőt kísérleteket igénylő feladatok megoldását igényli. Ilyen igényeket támaszt a vízminőség védelme, a víztechnológia, vízanalitika, vízkezelés, ipari vízgazdálkodás, természetvédelem, stb.

A limnológusaink hidrobiológiai tevékenysége igen sokrétű kutatómunkát és szüntelen megfigyeléseket igényel: biomonitorozás kidolgozása a biodiverzitás megőrzése érdekében, vízi élőlények aktuális rendszertani kérdései, mikroszkopikus szervezetek az ivóvízben, folyóvizeink biológiai állapota és a vízminősítés lehetőségei, ökológiai vízminősítés.

A fentiekben felsorol tudományos, és fejlesztő munka alapozza meg a szakosztályok tudományos és szakmai munkáját, melyet a szakosztályok szerinti sorrendben tekintünk át. Az áttekintéshez elsősorban az előadó üléseken folyó munkát lehet figyelembe venni.

Árvízvédelmi és belvízvédelmi szakosztály

Az utolsó néhány év során 1998–2001 között olyan árvízi jelenségek léptek fel, amelyek az árvízi levonulás és a vízgyűjtő medencékben történő lefolyások vizsgálatára készítetik a gyakorló mérnököket és a kutatókat. Ezeknek a vizsgálatoknak akár egyik eredményeként is tekinthető, hogy az előntések kialakulásának és lefolyásának - lehetnek árvíziek, vagy belvíziek – újragondolása, és az ellenük való új védelem kialakítása megkezdődött, sőt már a cselekvés ideje is elérkezett. Ezek közé tartozik elsősorban a Vásárhelyi tiszai árvízvédelmi koncepció aktualizálása, a töltések magasságának az emelése helyett szükség tározókban visszatartani a vizet, az árvíz magasságának a csökkentése érdekében. Geotechnikai probléma a repedésre és folyásra hajlamos töltések vizsgálata és a töltések kijavítása. A folyómeder és a hullámtér lefolyási vi-

szonyainak javítása, annak ökológiai és gazdasági hasznosítása, a fokok újraélesztése, ahol kell. Hasonlóan napirenden vannak a holtágak és mellékágak újraélesztésének a kérdései.

Ide tartozik a kis vízgyűjtőjű, dinamikus vízfolyások árvízkarainak az elhárítása, új árvíz-mentesítési segédlet készítése. Foglalkozni kell a kárelhárítás gazdasági kérdéseivel, a kockázattal. Megjelent a védelmi művek élettartamra való méretezése.

Balneotechnikai szakosztály

A fürdők, uszodák tömeges igénybevétele erőteljesen felveti a higiéne kérdését. Hatékony vizsgálati módszereket kell kifejleszteni, és a fertőzések elleni védelem fizikai, kémiai és technológiai fejlesztéseket igényel mind a fürdőkre, mind a fürdővizekre. A szakosztály tartósan foglalkozik emellett a hévizek, gyógyvizek felhasználásával és megőrzésével a minőség, mennyiség és a gazdaságosság szempontjából egyaránt. Fokozódik a figyelem a geotermikus energia okszerű felhasználása és a barlangterápia iránt. Külön figyelmet kell fordítani a nagy mennyiségű szerves anyaggal terhelt termálvizek kezelésére.

A szakosztály részt vesz a nemzetközi tudományos életben és a tudományos közéletben. Elvállalta a SITH gondozását, működteti a SITH Magyar Nemzeti Bizottságot.

Csatornázási és szennyvíztisztítási szakosztály

Ez a szakosztály minden felsorolt tudományterület eredményeit és szolgáltatásait felhasználja a rendkívül komplex tevékenységéhez. Ezért nehéz egy időszakot az általa végzett munkák jellegével, vagy az alkalmazott technológiákkal jellemezni. Hiszen klasszikus eljárás a biológiai szennyvíztisztítás, de most növelni kell az elvárható teljesítőképességét, a szennyező anyagok eltávolításának a hatásfokát kell emelni. Szintén régi téma, de nagyon aktuális a foszfor és nitrogén kivonása a szennyvízből. Viszonylag új téma zeolitok alkalmazása, melynek a tapasztalatait értékeli az előadó üléseken. Sok új megoldást igényel a tisztítótelepről távozó vizek minősége, annak egyeztetése a környezetvédelmi követelményekkel. Ezzel összefügg az is, hogy a szakosztály részt vesz a vízbázisok védelmében is, hisz a legjobb kármegelőzést tudja nyújtani.

A nem klasszikus eljárások között említhető az ipari szennyvíztisztítási technológiák fejlesztése, hatékonyságának növelése a víz kímélése és a környezet tisztaságának a megőrzése szempontjából egyaránt. Társadalmi méretű igény a nem csatornázott település részek szennyvízkezelésének és elhelyezésének az egészséges, gazdaságos és vízhasznosító módja. A gazdaságosságot is érinti az iszapkezelés és elhelyezés modernizálása, illetve a biogáz termelés. Itt említhetők a kis települések szennyvíztisztításának természetes módjai erre alkalmas növények segítségével.

Ennek a szakosztálynak nagyon erős kapcsolatot kell kiépítenie a „fogyasztóival”, a lakossággal, iparral, mezőgazdasággal. Ezért foglalkozik a közönségkapcsolat (PR) szabályaival, törvényeivel, módszereivel. Ezért is dolgoznak a szennyvizek minősítésére használatos összegező paraméterek kidolgozásával és alkalmazásával. Fontos fejlesztési tényezője az informatika.

Hidraulikai és műszaki hidrológiai szakosztály

A hidraulikáról és műszaki hidrológiáról, mint tudományterületről szóló részben elmondottak vezető művelője és eredményeinek alkalmazója ez a szakosztály. A tudományos eredmények igen fontos alkalmazása időszerűen az elöntések elleni küzdelemben folyik, amelyből a tagok kiveszik a részüket. Aktív szereplői a témában folytatott tanácskozásoknak, és aktívan közreműködnek az árvíz levonulásának, a vízgyűjtő területén kialakuló lefolyás leírásában, az árvíz kialakulásának a megelőzésében. ugyancsak foglalkoznak a vezetékben mozgó vízzel, nevezetesen az esővíznek a közműcsatornáknál történő mozgásával és az okozott hatásaival.

Hidrogeológiai szakosztály

A felsorolt kutatási feladatokkal összecsengenek azok a részben kutató, részben fejlesztő munkák, amelyeket a hidrogeológusaink az utóbbi évtizedben végeztek: kavicsolt és kavicsból termelő kút működésének vizsgálata, szivárgáskutatás, vízföldtani modellezés, felszín alatti vizek kapcsolata a felszíni vizekkel, vízföldtani adatbázisok létrehozása és fenntartása az informa-

tika alkalmazásával, a hévízkataszter fejlesztése. Jelentős fejlesztő munkát szervez és támogat a hévíz hasznosítása és a szükséges művek létrehozása érdekében. A szakemberek részt vesznek a felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi védelméhez, a hulladék elhelyezéshez szükséges művek tervezésében kivitelezésében. Összefogja a vízbázisok védelmével kapcsolatos komplex társasági tevékenységet.

Ipari környezet és vízgazdálkodási szakosztály

Az ipari tevékenység meglehetősen hosszú ideig nem volt különös tekintettel a környezetébe tartozó emberi tartózkodási helyekre és a növények, természetben élő állatok életét befolyásoló, a számukra nélkülözhetetlen vízi, légi és földfelszíni, vagy az alatti biotopokra. Ennek a káros hatása minden felsorolt és érintett területen megjelent és rontotta környezetünk élettani, gazdasági és rekreatív tulajdonságait egyaránt. Ezért a szakágazat tagjai egyeztetik a munkájukat a környezeti hatásvizsgálatok készítési módszereinek a kimunkálása, a szennyvíz kibocsátás szabályozása, az üzemi kárelhárítás módszereinek a kialakítása területén. Foglalkoznak a fordított ozmózis alkalmazásával a vízelőkészítésben. Szélesedik az együttműködés az „Erdő, víz, rekreáció” témakörben. Számos hasonló munka mellett a méretei és fontossága miatt érdemel említést a Szigetköz hullámterei és a vízpótlása.

Limnológiai szakosztály

A hidrobiológusok foglalkoztak egyes területek, vagy régiók ökológiai állapotának a felmérésével és az óta is végzik a folyamatos vizsgálatokat a Balaton vízgyűjtőjén, azon is belül a hévízi forrástól, továbbá a Tiszán, illetve a mellékvezein. Kidolgozták a Magyar Hidrobiológiai Almanachot. Többévtizedes szokás az évenként rendezett Hidrobiológus Napoké, amelynek előkészítő és befejező munkáit, a határozatok illetékes helyre továbbítását, a dolgozatok publikációvá szerkesztését, stb. az MTA tihanyi intézetben dolgozó tagtársaink látják el. A meglehetősen nagy érdeklődéssel kísért esemény híreit és publikációit a Hidrológiai Közöny rendszerint egy külön száma tartalmazza.

Mezőgazdasági vízgazdálkodási szakosztály

A szakosztály alapvetően gyakorlati kérdésekkel foglalkozik, és jellemzően a víz- és mezőgazdasági kérdéseket integráltan kezeli. Ezzel kétségkívül növeli mindkét terület szakemberei munkájának a hatékonyságát. Foglalkozik a tulajdonviszonyok változásainak a mezőgazdaságra és a vízgazdálkodásra gyakorolt hatásaival, következményeivel. Tárgyalja a mezőgazdaság átalakulását, ami részben előidézője, részben következménye a területen folyó eseményeknek, bekövetkező változásoknak. Ez utóbbiak lehetnek tulajdonjogiak, termelésszervezéssel összefüggők, az éghajlatváltozás következményei és nagymértékben a környezet, az élővilág és a táj arculatának a védelmével kapcsolatosak. A megváltozott körülmények által igényelt újfajta társulati mozgalom programjának a kialakítását szervezik a szakosztály különböző szakmájú szakemberei.

A természet okozta változások között, keresik az eső változó minőségének az erdőkre, és általában a mezőgazdaságra gyakorolt hatásait. A térségi vízrendezés és az öntözés tapasztalatainak a felhasználásával keresik a természetvédelem és a területi vízgazdálkodás közötti kapcsolatokról beszerezhető válaszokat. Ilyen kérdés a csapadék visszatartásának lehetőségei és sokszor gátló körülményei, a talajban való víztározás lehetőségei (a talajvíz-réteg az ország legnagyobb víztározója), az Alföld öntözésének problémái, a vizek halászati hasznosításának feltételei. A mezőgazdasági és természetvédelmi kapcsolatok erősítése érdekében a teendők az Alföldön, számos témában a környezetvédelmi szakosztállal együttműködve. Ide sorolható végül a gazdasági és gazdaságossági kérdések kezelése, melyekre a válaszokat a gazdasági szakosztállal együtt keresik.

Vízellátási szakosztály

A szakterület felhasználja a hidraulika, vízkémia, hidrogeológia, informatika és üzemszervezés eredményeit, módszereit. A szakosztály ezeket a gyakorlatában alkalmazza, mindig a vízmű adott fejlettségi fokán és a körülményektől függően. A tárgyalt évtizedben a vízmérés ak-

tuális kérdéseivel és a vízmű üzemirányításának korszerűsítésében való felhasználásával foglalkoznak. Napirenden van a vízellátási üzemek optimalizálása, a térinformatika alkalmazása. A Fővárosi Vízműnél eddig használt információs rendszerek integrációját valósítják meg. A vízellátó hálózatok üzemirányításának kialakítása és alkalmazása során felmerülő vízminőségi kérdések szintén napirendre kerülnek a szakosztály előadó ülésein.

Vízgazdálkodási szakosztály

A sorra vett szakosztályok a vízgazdálkodás meglehetősen komplex témakörének egy-egy részletesebb, vagy átfogóbb részével foglalkoznak. A vízgazdálkodás lényegében ezeket fogja össze, amikor a műszaki, mezőgazdasági környezetvédelmi, gazdasági és jogi szempontokat egyeztetve tesz javaslatot egy vízgazdálkodási probléma megoldására. A szakosztály mindezekkel a kérdésekkel foglalkozik. Az évezred utolsó évtizedében és a jelenlegiben egyaránt – mint általában – az aktuális kérdések foglalkoztatják: az ország vízkészleteinek állapotértékelése, a területfejlesztés és a vízgazdálkodás kapcsolatai, a vízminőségi célállapot meghatározása és az elérésének a módszertana, a vízgazdálkodás gazdasági alapjai, vizes élőhelyek, egyes területek vízkészlet-gazdálkodása és vízkormányozása. Ugyanakkor az elméleti és módszertani kérdések alkalmazásával, tehát gyakorlati kérdésekkel is foglalkozik: artéri vízgazdálkodás, folyószabályozás, vízrajzi távmérő rendszer kialakítása, a Duna-Tisza közének vízgazdálkodási problémái, Budapest térségének integrált vízgazdálkodása.

Vízépítési szakosztály

Ez a szakosztály gyakorlatilag minden másik szakosztállyal együttműködik. Részben azért, mert az érdekeltiségbe tartozik a kivitelezések feltételeivel és eszközeivel való foglalkozás, részben, mert a gazdasági, jogi, szabályozási és szervezési kérdések egyaránt a tevékenységi körébe tartoznak: építéstechnológiai módszerek, korszerű eszközök ismertetése bemutatókkal, építésszervezés, annak informatikai és elméleti eszközei, szabályzatok, szabványosítás használatbavételi engedélyek szakmai és jogi kérdései. Foglalkozik még a vízépítési emlékek megőrzésével. Végül készítője volt a Lampl Hugó díj szabályzatának, szervezője a pályázatok elkészítésével, és elbírálásával foglalkozó munkának.

Vízminőségi és víztechnológiai szakosztály

A vízellátás, a hévizek és gyógyvizek, karsztvizek okszerű használata, a természetben levő és a társadalomban forgó víz minősége, annak megbízható és hasznos állapotba helyezése és abban megőrzése külső természeti és társadalmi okok miatt egyre bonyolultabb és kifinomultabb megoldási módokat és technológiákat igényel. Ehhez más szakosztályokba tartozó szakemberekkel együttműködve elméleti és gyakorlati, technológiai kérdésekre kell megoldásokat keresni. A vízminőség, víztechnológia, vízanalítika, vízkezelés, ipari vízgazdálkodás, természetvédelem fogalmainak a felhasználásával kell a használni szándékozott vizet gyakorlati, környezetbe illeszkedő, emberi célokra alkalmas állapotba helyezni, vagy ártalommentesen elhelyezni a használtat.

Jogi és közgazdasági szakosztály

A rendszerváltozással együtt járó gazdasági és jogi eljárásoknak a társadalmi életben megnövekedett szerepe; az Európai Unióhoz csatlakozás által megkövetelt szabályozási, jogi és gazdasági felkészülés szükségessé tették, hogy a Társaság létrehozzon egy olyan szakosztályt, amelyben szervezeten belül lehet segíteni az ilyen munkákat. Ennek az igénynek felelt meg az MHT, amikor 1999. szeptember 20-án a közgyűlés létrehozta azt. Az új szakosztály a 2002. évi vándorgyűlésen már külön szekcióval képviseltette magát. Számos aktuális témával foglalkozott, pl. a bányatavak hasznosításának eddig meglehetősen kialakulatlan jogi kérdéseivel és a vízügyi hatósági munka több témakörével. Gazdasági téren a kétéves költségvetés tapasztalatait elemezték.

Kommunikációs és PR szakosztály

A Társaság jól megszervezte a belső információját, ami nemcsak a tudományos életét segíti, hanem minden fontos információ évente kilencszer eljut minden egyes tagjához az „MHT Hírei”

című tájékoztató füzetével. A belső tájékoztatás fontos és igen hatékony módja az előadó ülések sora. Ez ugyan már bárki számára nyitott, de nem a közönség számára meghirdetett kommunikációs eszköz. Inkább tekinthetők annak a nagyrendezvénynek, amelyek nem csak belső, hanem kifelé irányuló információkat is tartalmaznak, sőt a kívülről érkezett, vagy meghívott előadók révén befelé jövő információkat is fogadnak.

Ezek a rendezvények azonban, beleértve a nemzetköziet is, inkább a szakmailag érdekelteket szólítják meg. Az épülő társadalmi rendünkben szükség van a lakosság legszélesebb rétegeivel való, ha lehet interaktív kapcsolat tartására, ami már olyan kommunikációs szakmai gyakorlatot igényel, ami az ehhez értő szakemberek együttműködését tételezi fel. Ezért alakult ki az a spontán akarat, amely már létrehozta és 2001. szeptember 26. óta működtetett a Kommunikációs és PR szakosztályt, a szakosztály létrehozását a 2002. évi közgyűlés határozata hagyta jóvá.

Környezetvédelmi szakosztály

Bár a szervezetünk tartalmaz egy szakosztályt, amely a környezetvédelemmel foglalkozik, igaz, kihangsúlyozottan az ipari környezet védelmével, mégis szükség van egy olyan szervezeti egységre, amely ennek az egyébként nélkülözhetetlen és erőteljesen fejlődő tevékenységnek az általános szempontjait, módszereit alkalmazza a vízgazdálkodás meglehetősen komplex rendszerében. Feléleszti a víz kártételei elleni védelem során már hagyományosan alkalmazott természeti elemeket, építési anyagokat és módszereket, amelyekkel újra közelebb kerülhetünk a műveinkkel az azokat környező táj egységéhez, egészségéhez. Ugyanakkor most, a biológiai módszerekkel is kiegészülve, új eljárásokkal keresi a környezet, táj és az élővilágának a megővését. Külön aktualitást ad ennek a feltörő igénynek az Európai Unióba integrálódásunk. Az alapszabályunk szerint a szakosztály megalakulása 2003. május 27-én a közgyűlés határozatával válik jogerőssé.

A fentiekben áttekintettük a szakmai életünk legfontosabb részeit. Megállapíthatjuk, hogy a tíz évvel ezelőtti 12 szakosztály három újjal bővült és immár 15 van, ami reményeink szerint lehetővé teszi, hogy a mérnöki munka illeszkedjék a tartósan jelentkező társadalmi igényekhez.

3. Módszertani kérdések, elismerések, kommunikáció

A Társaság módszerei között már régen teret nyert az előadóülések tudományos munkát serkentő és segítő szerepe. Most ez egyrészt bővül, másrészt módszertanilag is gazdagodik. A szinte naponkénti, többszáz/év előadó ülés a gyakorlati, napi problémákat tárgyalja meg. Lényegében műhelybeszélgetéseknek tekinthető az érdekelt gyakorló kutatók, felhasználók között, amelyet nyilvánosnak is lehet tekinteni, mert az vesz részt rajtuk, aki akar.

Az ún. nagyrendezvények között vannak, amelyek szélesebb hallgató körnek, más tudományos egyesületekhez tartozó érdeklődőknek, együttműködőknek, döntéshozóknak is szólnak, általánosabb érdeklődést kiváltó kérdésekről. Ilyenek a vándorgyűlések, amelyek sok problémát tárgyalnak meg évente egyszer. Mások a speciális kérdések, pl. a tiszai árvizeket, a vízellátást, vagy a vízbázisok védelmét tárgyalják meg országos részvétellel. Ez utóbbiak között kitüntetett rendezvényeknek tekinthetők a Hidrobiológus Napok.

A nagyrendezvényeinknek lehet nemzetközi kitekintése is, pl. a Kárpát medence vízgazdálkodásáról szóló, amelyet akár nemzetközi vándorgyűlésnek is tekinthetünk. A Társaság tájékoztató munkája sokszor összefonódik konkrét problémák megoldásának a megvitatásával. Ez szoros kapcsolatot teremthet a gyakorlat és a tudomány, illetve a felhasználó között.

Külön csoportot képeznek az évente megtartott Víz Világnapja meglehetősen komplex rendezvénysorozat ülései, amelyek lehetnek rajzversenyek gyerekeknek, vagy kiállítások, de volt már külföldi magyar származású tudósok előadó ülése is.

A rendezvények segítségével a szakmai spektrum szélesítését is el lehet érni, amikor társszervezetek előadóit kérjük fel, vagy még erőteljesebb az együtt dolgozás, ha közös rendezvényen vitatják meg a szakértők valamilyen fontos téma különböző szempontból vett jellemzőit. Számos közös rendezvényt tartott a szervezetünk az agrártudományi, az építőipari, gép-
ipari, kémiai, földtani tudományos társaságokkal, egyetemekkel.

A Magyar Hidrológiai Társaság főbb szakmai rendezvényeiről részletesebben ad számot az 1. sz. melléklet.

A Társaság kutatás szervező és tájékoztatói módszerei között nagy a jelentősége a Hidrológiai Közlöny című tudományos szaklapnak, ami csaknem egyidős a Társasággal. Cikkeit külföldön is lehet olvasni. Idegen nyelvű rövid összefoglaló van minden benne megjelenő publikációról. Inkább gyakorlati kérdésekkel és a fiatal diplomások diploma munkáinak az ismertetésével foglalkozik a Hidrológiai Tájékoztató, amely évente jelenik meg, így is sajtó lehetőséget nyújtva a fiatal munkatársainak.

A tudományos eredmények gyakorlati megvalósulását, más tájak kollégáinak a műveit, módszereit tanulmányozzák a tagjaink a kirándulások, rövid tanulmányutak során. Az utazások egy része külföldi tapasztalatok gyűjtésére irányul, amelyeket a turisztikai és kulturális programokkal egészítenek ki. Az utak egy részét, elsősorban a külföldiekét, a Társaság titkársága szervezi. Emellett és ennél nagyobb számban vezetnek tanulmányutakat a területi szervezeteink, elsősorban hazai szakmai látóvalók megismerése céljából, ugyanakkor számos szomszédos országbeli tapasztalatok szerzésére is útnak indulnak. Vannak olyan területi szerveink is, amelyek szervezett együttműködést folytatnak külföldi társszervezetekkel és gyakori az egymás kölcsönös látogatása.

A tudományos tevékenységet és annak eredményit gyakorlatban megvalósító magas színvonalú mérnöki munkát, mint az életét meghatározó lényegét, a Társaság elnöksége elismeri. Ennek több formája van: oklevelek, díjak, emlékérmek és a legnagyobb kitüntető elismerés, a tiszteleti tag cím.

Ez utóbbi kitüntetés új tulajdonosa a közgyűlés előtt ad ismertetést a tudományos, vagy gyakorlati munkájáról, eredményeiről. Számos külföldön élő tagunk van. Gyakran előfordul, hogy közülük nyeri el valaki ezt a címet. Az általuk adott ismertetések szintén hozzájárulnak a tagság ismeretének a bővítéséhez, és lehetőséget nyújt esetleges együttműködésekre.

A Társaság kitüntetései közül a legmagasabb, éremmel és díjjal járó elismerés a Kvaszay Jenő díj, amelynek előző címadója után Vásárhelyi Pál díj volt az elődje. Ez utóbbi az évek során miniszteri kitüntetés lett. Hasonlóan magas elismerés a Vitális Sándor szakirodalmi nívódíj, amelyet egy zsűri ítél oda a megjelent szakirodalmi alkotások összehasonlítása után. A gyakorlat és az elmélet ötvöztetésének kiemelkedő eredményeit ismeri el a Lampl Hugó díj, amely a kiemelkedő műszaki alkotásokat, azok tervezését és kivitelezését díjazza.

Ezen kívül számos éremmel és oklevéllel tudja a Társaság díjazni a tagjainak a kiváló munkáját. A Társaság kitüntettjeiről a 2. sz. melléklet ad bővebb ismertetést.

4. Nemzetközi kapcsolatok

A Társaság tevékenysége az alapítástól kezdve túllépte az ország határait, elsősorban tudományos téren. Erről többször számot is adott. Éppen ezért ebben a tanulmányban nem lehet az ismertetésétől eltekinteni. Különösen az utolsó negyedszázadban fejlődött erőteljesen és a kontinensen túli kapcsolatai is szélesedtek, mélyültek, váltak egyre szorosabbá.

Erről a fontos munkáról a továbbiakban adunk számot.

A nemzetközi kapcsolatok kiemelt szakterületei

Tudományos szervezetek programjai

NHP

OHP

Új szervezetek létrejötte

Új szervezetek eredményei

Elgondolások a különféle méretű szervezetekről

Vízgyűjtő kapcsolatok

A Duna és a Tisza vízgyűjtőjének szervezetei

A kontinentális együttműködés (Európa)

Nemzetközi szervezetek vízgyűjtő elvű kapcsolatai

Rendezvények - kongresszusok (itthon)

- konferenciák

- szimpoziumok, workshop-ok;

Világ és kontinentális szervezetekben

Kiadványok

Lexikonok, értelmezések

Többnyelvű

Mérnöki szabályzás (pl.: ISO)

Szakkönyvek – tudományos, műszaki

Szakkönyvtárak

Rendes vagy esetenkénti

Előfizetéses kiadványok

Könyvtárak

Kapcsolattartás kétoldalú, többoldalú

Magyar szakemberek ténykedése a nemzetközi vízügyi szervezetekben

Választott tisztségviselők között

Programokban

Kilátások: - külföldi munkavállalás

- projektekben való szerepvállalás

- pályázatok

- rendezvények

Egyesületekben

A kapcsolatok anyagi követelményei

- tagdíj

- kedvezmény

Társaság szerepvállalása

- szakág példa és egyesületek kétoldalú munkájáról

- Régi és új szervezetek

Kapcsolatok nem kormányzati szervezetekkel

A nemzeti egyesületek is jelentős változáson mentek át, amelynek eredményei és a fejlődés irányai önmagukban is jelentősek. Az egyesületek az alapszabályuknak megfelelően és az ügyrend szerint önmagukban működnek. A változások önállóság érdekében mentek végbe.

A Magyar Hidrológiai Társaság 1949-ben jött létre a Magyarhoni Földtani Társulattól és a Magyar Mérnök és Építész Egylet Vízépítési Szakosztályából. A Társaság tagja a Műszaki Tu-

dományos Egyesületek Szövetségének. A MHT a hazai szakmai egyesületek között a nagybakhoz tartozik a maga 2500 egyéni és 250 jogi tagjával (mintegy 20 évvel ezelőtt az MHT volt a legnagyobb, több mint 5000 egyéni taggal). A Társaság sokoldalú tevékenysége szakmai körökben jól ismert, és azon belül fontos helyet foglal el a nemzetközi tevékenység, mind sokoldalú, mind kétoldalú vonatkozásban.

2002-ben felmérést kezdeményeztünk az európai vízgazdálkodási egyesületek körében. Meglepetés volt, hogy viszonylag kis számú egyesület küldte vissza a kérdőívet. Az egyesületek nagy részénél a címzett (általában szakirányú intézmény) nem vette a fáradságot, hogy megválaszolja az egyébként ismert intézmény címét. Valószínű, hogy a Hidrológiai Társaság név talán egyesek számára megtévesztő, és a vízgazdálkodást művelő külföldi intézmények nem bővítették hatáskörüket a teljes körű, vízzel foglalkozó elnevezésre.

Pedig erőfeszítésünk az, hogy korszerű ismereteink legyenek a társintézményekről. Így 10 országból 10 kérdésre érkezett válasz, névsorban: Belgium, Nagy-Britannia, Hollandia, Lengyelország, Magyarország, Németország, Olaszország, Románia, Ausztria, Svédország. Lényeges tudni, hogy 10 egyszerű kérdést tettünk fel, amelyeket általában megválasztak, és a megnevezett intézményeket – megfelelő cím birtokában – meg fogjuk keresni, hogy részletesebb információt is kérjünk és kapjunk. (3. sz. melléklet)

A 85. évforduló indokolja jelen kiadványunk időszzerűségét, mivel az utóbbi 13 évben társaságunk ügyeit két vezetőség vitte. Az előző periódus jó kezdetet jelentett. A következő vezetőség időszakában hosszabbította meg a közgyűlés 4 évre a megbízási időszakot. A Társaság vezetősége a legutóbbi 7 és fél év alatt nem változott. Természetesen, lehetnek még javítani valók a társaság hivatalos munkáiban. Most a második ciklus végén az alapszabály értelmében cserélődik a társaság legfőbb vezetősége. Ezért lehet mérleget készíteni a leköszönő vezetőség munkája nyomán. A 2003-ban cserélődő vezetőség számára a jó átmenet érdekében jelen kiadvány tekinthető mérlegnek.

Az egyesületek és az együttműködés

A társegyesületek sokoldalú együttműködése általában az állami intézmények révén valósul meg, legelőször rendszerint a közös vízgyűjtőkön. A vízzel foglalkozó egyesületek jórészt hagyományosan egyes nem-kormányzati szervekkel keresnek kapcsolatokat. A nem-kormányzati egyesületekben az államok is képviseltetik magukat, s társadalmi tagok is vannak, akiknek tagdíja részben fedezi a költségeiket. (4. sz. melléklet) Szokás nemzeti bizottságot is kijelölni (pl.: ICID, ICOLD). Ilyen esetben a nemzeti bizottság az ország jogi háttere szerint működik. A kormányzati szervezetek (főleg az ENSZ szervezetei) saját költségvetéssel is rendelkezhetnek. A fedezet lehet például az egyesületi tagdíj. Az egyesület kapcsolatai révén igyekeznek állandó pénzforrást mellé rendelni (pl.: WHO, WMO, FAO).

A kormányzati és nem-kormányzati intézmények szakosodása lényegében az 1970-es évekre esik. Ekkorra az összes vízhez kapcsolódó szervezkedés kialakult, és némi munkamegosztás is felismerhető lett köztük. Több intézmény kialakította a maga működési területeit. A koordináció, ill. kooperáció eléggé megszokott, de nem mindenhol.

A szervezetek együttműködése a kérdőív alapján

A kitöltött kérdőívet egységesen feldolgoztuk, hogy az adott érdemi válaszokat értékelhessük. Másik forrásunk volt egyes nemzetközi szervezetek ismert felmérése. A vízzel foglalkozó nemzetközi szervezetek alapvetően kétféleképpen:

- 1.) a nemzetközi kormányzati szervezetek
- 2.) a nemzetközi nem-kormányzati szervek.

A szervezetek tagsága általában önkéntes, és a vezetőség a rotációs alapon működik. A tagdíjakat a mindenkori vezetőség szavazza meg, és az általában a szervezet létalapja. Az MHT – érthetően – a hozzá hasonló szervezetben talál partnert, s ezért fontos megismerni a különféle egyesületeket.

A kifejezetten nem vízgyűjtő elvű összefogás a területi szervek révén valósul meg, és így eljutunk a nemzetközi sokoldalú, pl. európai regionális kapcsolatokhoz. Ha több kontinensen keresztül valósul meg az együttműködés, akkor világ kiterjedésű szervezet jöhet létre.

A két- és sokoldalú együttműködések egyik feltétele, hogy a nemzeti, nem-kormányzati szervek jelennek meg, de alapvetően javítani kell az együttműködések országok, nemzetközi szakértők révén.

A magyar szakemberek részvételét szinte kizárólag a költségek előteremtése határolja be. Akinek sikerül valamelyik vízzel foglalkozó szervezetben pozíciót szereznie, amely legalább költségtérítést, vagy más anyagi támogatást ad, az képes állandóan, vagy időszakosan megjelenni a rendezvényeken. Igény van a külföldi munkavállalásra, projektekben való szerepvállalásra, továbbá a pályázatokon való részvételre.

Az egyesületek anyagi lehetőségei szerények. A rendezvényeken résztvevőket esetleg mentesítik a részvételi díj megfizetésétől, és a viszonyosság alapján esetleg meg lehetne szerveznünk magyar kiküldöttek a részvételi díj alóli mentesítését. A magyar vízgazdálkodás fejlődése igényli a mind a kétoldalú, mind a sokoldalú kapcsolatokat.

Az elmúlt 13 évben a vízügyi nemzetközi kapcsolatok a Magyar Hidrológiai Társaság működési területén is tovább fejlődtek. Az elkövetkező években az MHT további együttműködések is igyekszik létesíteni, hogy mind a Duna, mind a Tisza mentén a vízgazdálkodás fejlesztési munkákat megerősítsék.

Az utóbbi években megnőtt a referáló folyóiratok száma. Példaként 4 ilyen folyóiratot felsorolunk:

- 1.) Source Bulletin Water and Sanitation News Review. It is published formonthly by IRC International Water and Sanitation Centre in cooperation with the Water Supply and Sanitation Collaborative Council. It includes review on Publications, Courses and other short reviews. The Journal is available – free-of-charge.
- 2.) Global Water Partnership: The Water Talk, newsletter of Meetings, reviews of the integrated water management, including workshops and meetings of regional representation among others newsletter of the Central and Eastern European Stakeholders. GWP. Water for the 21st Century: Vision to solish
- 3.) Instainable use of Europe's Water: State, prospect and issues. Environmental assessment series. No.7 Authors T. J. Lack et al. European Environmental Agency
- 4.) Global environmental Change: Sciencios for Climate impact and Adaptation Assessment by M. Parry Vol. 12. Nov 3, and Oct. 2002. Pergamon. Global Environm. Change.

A nemzetközi szervezetek fontosabb kiadványait az 5. sz. melléklet mutatja be.

Az MHT az elmúlt 13 évben igyekezett a kétoldalú kapcsolatokat is fejleszteni. Előnyös lenne, ha a különféle formájú együttműködések fejlődést eredményeznének.

5. Szervezeti kérdések

A Magyar Hidrológiai Társaság a jelenlegi szervezetének a leglényegesebb elemeit 1949-ben, önállóságának a megszületése, és a MTESZ-hez való csatlakozása során nyerte el. A következő 50 év során a társadalom, illetve a szakterületének a műszaki fejlődése és szervezetének alakulása által megkívánt módon és mértékben változott, alkalmazkodott a külső feltételekhez, valamint a belső szükségleteihez. A fejlődés szakmai, és területi alapon ment végbe. A változások oka rendszerint a taglétszám növekedése és a szakmai fejlődéssel járó diverzifikáció, mivel

újabb és újabb szakmai csoportok keletkeztek a Társaságon belül, és kértek maguknak helyet a szervezetben.

A múlt évszázad utolsó éveiben jelentős társadalmi és gazdasági szerkezet-változások álltak be az ország szervezetében. Ennek kapcsán a Társaság „közhasznú szervezet”-té vált. A jelenlegi alakja a műszaki, gazdasági és jogi előírásoknak megfelelő, a tartalmi fejlődése azonban soha nem fejeződik be, mert a víz kérdései egyre jobban áthatják a társadalmat és a természeti környezetét, amihez folyamatosan alkalmazkodik.

A leglátványosabb és a gazdálkodásra is erőteljesen kiható új rend szerint civil szervezet lett a Társaság, ami kizár minden politikai tevékenységet és szellemiséget. Ez ugyan a MHT esetében tulajdonképpen változást sem jelentett, mert az eddigi gyakorlatát is ez jellemezte, viszont a gazdálkodásának és adatrögzítési rendszerének meg kellett változnia a „non profit szervezetté” válásával, amit az új rend követelt meg.

Ezeknek a külső impulzusoknak felelően, a Társaság kidolgozta új alapszabályát, amely tartalmazza az új szervezetét is. Ezt a közgyűlés elfogadta, és elkészült az erre épülő ügyrend is, ami a működésének a szabályait írja le, illetve az alapszabály értelmében részletezi, konkretizálja azokat. A szervezet felépítését a 6. sz. mellékelt táblázat mutatja be, amelyen leolvasható az egyes szervezeti egységek egymáshoz való viszonya is. Az említett működési változásokon túl, a szervezet alig különbözik a korábbiától.

A társaságnak változatlanul a legfelsőbb irányító és vezető szerve a **közgyűlés**. A szervezetben belül a közgyűlés a legfőbb döntéshozó szerv. A jogszabályokban előírt keretek betartásával maga határozza meg, hogy mely döntéseket tart fenn csak magának, és melyek azok, amelyeket az operatív munka gyorsítása és rugalmassága érdekében átenged az elnökségnek, vagy az elnöknek. Legfontosabb döntését általánosságban négyévente hozza, a tisztújítás során. Természetesen, ha szükséges, a ciklus időtartama alatt is hoz olyan döntéseket, amelyek a vezető-állományt, a tagság egészét, vagy valamely fontos részét érintik, pl. új szervezeti egységet hoz létre.

A közgyűlés évente értékeli és elfogadja a Társaság működéséről szóló beszámoló jelentéseket, köztük a pénzügyi terv teljesítését és jóváhagyja a következő év pénzügyi tervét. Ez utóbbiakat a közhasznúsági jelentéssel is kiegészíti, és eleget tesz a non profit, közhasznú szervezetek részére szóló törvényes előírásoknak.

Az utolsó évtizedben három új szakosztály keletkezett: a jogi és közgazdasági szakosztály 1999. 09. 20-án elfogadva, a kommunikációs és PR szakosztály 2001. 09. 26-án elfogadva, és a környezetvédelmi szakosztály, melynek a kidolgozott javaslata 2003. 05. 27-én kerül döntésre a közgyűlés elé, bár már ez a szakosztály is végzi a tervezett munkáját.

A közgyűlés megszüntette a területi szervezetek által alapított csoportokat, viszont megtartotta az üzemi csoportokat, összesen hármat, köztük a vízellátási szakosztálynak a Fővárosi Vízművek Rt-nél szervezett üzemi csoportját s két regionális vízműnél működő csoportot.

A közgyűlés mellett működik két bizottság, amelyeknek a tevékenysége nem része a Társaság szakmai, vagy a gazdasági munkájának, hiszen azok törvényességét és annak szabályszerűségét felügyelik, illetve azokhoz adnak keretet. Az egyik a **felügyelő bizottság**, a másik a **fejeletti és etikai bizottság**. Ezek jelentéseit a közgyűlés fogadja el, az előkészítésük során azonban az elnökség is foglalkozik velük.

A közgyűlések közötti időben a fontosabb döntéseket, határozatokat az **elnökség** hozza meg, és intézkedik azok végrehajtásáról. Ez a szerv jogosult minden olyan döntés meghozatalára, amelyet jogszabály, vagy az alapszabály nem utal kizárólagosan a közgyűlés hatáskörébe. Tevékenységéről, döntéseiről a közgyűlés részére beszámolni tartozik. Fő tevékenysége egyrészt a tudományos és szakmai munka irányítása, ösztönzése, elsősorban az éves munkatervek összeállításának előkészítésével és koordinálásával, továbbá az eredmények elismerésével. A másik fő tevékenysége a Társaság javainak a kezelése, tagdíjak megállapítása és beszedése, a külső kapcsolatok, a levelezés és a nyilvántartások vezetése, a szükséges beszámolók elkészítése a cégbí-

róság, illetve az adóhatóságok részére. Erre a célra ügyvezető igazgató által vezetett titkárság áll rendelkezésre, amely a főtitkárnak van alárendelve.

Az elnökség évente a szükségességétől függően legalább három alkalommal ülésezik. Fontos feladata a közgyűlések előkészítése. Az üléseket az elnök hívja össze, és azokon elnököl. Hasonlóan feladata a közgyűlésen elnökölni. Az elnökségi ülések közötti időben irányítja a Társaság életét. A közgyűlés vagy az elnökségi ülések részére a jogszabályok, vagy az alapszabály által fenntartott döntések és intézkedések kivételével a Társaság életét irányító minden döntésre és azok végrehajtásának ellenőrzésére neki van joga. Az elnök vezeti a két vezető szerv részére készülő jelentések összeállítását, meghatározza azok tartalmát. Az elnök felelős a magasabb rendű jogszabályok, az alapszabály, és az ügyrendben foglaltak betartásáért, a közgyűlés, illetve az elnökség által rábízott feladatok, tevékenységek ellátásáért. Hogy erre képes legyen, jogosult a Társaság egyszemélyi képviselőire hatóságok, vagy más szervek, azaz harmadik személyek előtt, vagy azokkal szemben jogokat szerezni, vagy kötelezettséget vállalni, a Társaság nevében egyedül aláírni. Munkájának eredményességét biztosítják egyrészt a helyettesei, illetve a főtitkár és annak helyettesei. Ugyancsak ehhez járul hozzá az alkalmazottakból álló és az ügyvezető igazgató által vezetett titkárság.

A **főtitkár** vezeti és irányítja a titkárság munkáját, az elnökség-elé kerülő ügyek előkészítését az elnökség döntéseinek megfelelően. Gyakorolja a munkáltatói jogokat az ügyvezető igazgató felett. Jogosult a Társaság képviselőjére. Gazdasági és a közéleti kérdésekben az elnököt helyettesíti. Munkáját a titkárság és annak vezetője, az **ügyvezető igazgató** segítségével látja el, aki a Társaság életének minden részében jelen van, azt ismeri. Átruházott hatáskörben szükség esetén képviseli a Társaságot. Fontos szerepe van a szervezeti egységekkel való kapcsolattartásban, mind gazdasági-pénzügyi, mind a szakmai élettel összefüggő kérdésekben. A vezetésével működő **titkárság** látja el a belső és külső levelezéseket, amelyeknek már jelentős méretei alakultak ki. Ugyanitt készülnek a gazdálkodásról szóló beszámoló dokumentumok a törvényes előírásnak megfelelő formában és időben. Számos társasági kiadványt készítenek elő nyomdai munkára és foglalkoznak azok terjesztésével. A szervezeti egységekkel, különösen a területi szervezetekkel együttműködve szervezik az évente többször előforduló nagyrendezvényeket.

A Magyar Hidrológiai Társaság a kezdetektől nagy gondot fordít a szakmai munka színvonalának növelésére, a minőség ösztönzésével. Ezért a közgyűlés több elismerést és díjat alapított. Az ezekre alkalmas eredmények és létrehozók kiválasztására az elnökség **bíráli bizottságokat** alapított. Jelenleg négy ilyen bizottság működik. Közülük kettő az ifjúság ösztönzését célozza, kettő a mérnöki, illetve a szakirodalmi minőséget díjazza.

A Társaság szakmai, tudományos és közéleti tevékenységét, a létének tulajdonképpeni okát és célját, az erre a feladatkörre létrehozott **szervezeti, vagy működési egységeivel** látja el. A Szervezet tulajdonképpeni magját alkotó részét egyrészt a szakmai-tudományos, illetve szakmai alapon szervezett szakosztályok és az állandó központi bizottságok, másrészt a területi elven szerveződött területi és üzemi szervezetek alkotják. A Magyar Hidrológiai Társaság minden tagja egyben tagja egy, vagy több szakosztálynak, és egy területi, vagy üzemi szervezetnek. A Budapest és Pest megyében élő tagok Budapestben a szakosztályokban vannak regisztrálva. A szervezeti egységeknek a létrehozása csak a közgyűlés jóváhagyásával lehetséges. A szakosztályok és a különféle bizottságok a Társaság székhelyén, Budapestben működnek, a területi és üzemi szervezetek pedig, valamilyen természetes jellemzővel rendelkező területen, amely lehet megye, egy régió, netán országrész, vagy egy város. A társaság keretén belül minden működési egység, szakosztály, területi, vagy üzemi szervezet és a bizottságok, önállóan készítik el az éves munkatervüket, amit egy országos titkári értekezleten egymással egyeztetnek, és az elnökség hagyja jóvá.

A mellékelt szervezeti táblán láthatóan 15 szakosztályt lehet felsorolni. Közülük a környezetvédelmi szakosztálynak az alapszabály szerinti létrehozása csak 2003. május 27-én, a kö-

vetkező közgyűlés alkalmával fejeződik be. A szakosztályoknak tagja lehet bármely társasági tag, sőt egy tag több szakosztályban is dolgozhat. Az azonban követelmény, hogy minden tagnak valamelyik általa választott szakosztályban szerepelnie kell, és ott tartják nyilván. A vízgazdálkodással összefüggő műszaki, vagy gazdasági tudományos munka a szakosztályokban folyik elsősorban, természetesen élénk kapcsolatban a területi szervezetekkel. A szakosztályok részt vesznek a nagyrendezvények előkészítésében és szakmai munkájában. Az előadó üléseket maguk szervezik és bonyolítják le.

Az **állandó központi bizottságok** szintén valamilyen fontos tevékenységet látnak el, a vízügyi kutató, vagy mérnöki munka segítése érdekében. Ilyen tevékenységeket látnak el, pl. a szakfolyóiratok szerkesztő bizottságai, vagy az elismeréseket, a készségek fejlesztését, a külső kapcsolatok ápolását szolgáló munkákra szervezett bizottságok. Külön figyelmet érdemel a vízügyi történeti bizottság, amely eddig is sok érdeklődésre méltó régi eredményt, eseményt és egyéniséget tett ismertté. A bizottságokban folyó munkára a tagokat felkérjük. Az állandó bizottságok számát, azok célját és vezetőit az elnökség javaslatára a közgyűlés határozza meg, illetve választja meg.

Az ország területén létrejövő, hidrológiával összefüggő szakmai tevékenységet a jellemző földrajzi területi egységek nagyban befolyásolják. A vízgazdálkodási és kárelhárítási munkák jellegét tehát az egyes területek természeti jellemzői határozzák meg. A Társaság működése közben, a speciális követelményekhez alkalmazkodva alakultak ki a **területi szervezetek**. Jelenleg 20 ilyen szervezeti egység működik, és a fővárossal együtt működő Pest megyével kiegészülve, teljes mértékben lefedik az ország területét. A tevékenységüket maguk tervezik és szervezik. Önállóan, de egységes eljárásban, a fentebb leírt módon készítik az éves munkaterveiket. A szakmai és tudományos, szervezési feladataikon túl gazdasági és pénzügyi tevékenységet folytatnak a Titkárság közreműködésével. A jogi tagok által fizetett tagdíjak meghatározott része a területi szervezeteket illeti meg, és azzal szabadon gazdálkodnak, amelyről a titkárság vezet főkönyvi nyilvántartást. Hasonló eljárással kezelik a teljes mértékben általuk felhasznált, szponzorok, vagy jogi tagok által nyújtott adományokat is. Az önálló gazdálkodásuk lehetővé teszi, hogy egyik évről a másikra tehetik át a tárgyévben fel nem használt keretösszegeket. Ezeknek a pénzeknek gyakori felhasználási módja belső, vagy külföldi tanulmányi kirándulás, ami a kapcsolatok fejlesztésének az eszköze is. Készítenek esetenként ismertető, vagy tájékoztató anyagokat, amelyek a szervezetükkel, vagy a tevékenységükkel foglalkoznak, és tájékoztatják a környezetüket. A területi szervezetek tagolása eltérő. Vannak nagy szervezetek, amelyek a központi szakosztályokhoz hasonló és elnevezésű egységeket hoznak létre, mások, rendszerint kisebb létszámú, vagy egyszerűbb természeti körülmények között működnek és a szervezetüket nem tagolják.

Hasonlóan működnek az **üzemi szervezetek**, amelyeknek a működési területe az alapító üzemre terjed ki, amely lehet akár országgrész méretű is (pl. egy regionális víz- és csatornamű). A működésükhöz szükséges pénzeket teljes egészében az alapító adományai teszik ki. Bár jelenleg csak három van belőlük, kivételként kell kezelni a vízellátási szakosztály keretein belül alakult üzemi csoportot, ami a Fővárosi Vízművek Rt-nél működik és az első eset, hogy szakosztály szervez sajátmágán belül kisebb egységet.

A szerzők azt remélik, hogy az utódaink részére sikerült az elmúlt, meglehetősen változatos időszakról némi ismertetést továbbadni. A beszámoló nem teljes, különösen az informatikai fejlődés érdemelt volna kissé részletesebb ismertetést. Valószínű azonban, hogy a Társaság munkáját egyre jobban át fogja nőni ez az új kommunikációs, kutató, tervező stb. eszköz és hosszabb időről nézve hitelesebb lesz a kép.

Kérjük a kedves tagtársainkat és olvasóinkat, hogy az eddigiekhez hasonló lelkesedéssel növeljék az ilyen beszámolók mondanivalóit.

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG FŐBB SZAKMAI RENDERZVÉNYEI 1992 ÉS 2002 KÖZÖTT

A Társaság legalapvetőbb rendezvényei, amelyek a célkitűzései megvalósításának első módjai voltak, az **előadó ülések**. Megalakulása óta ez a tájékoztatásnak, a tudományos és szakmai vélemény alakításának, esetleg a megfogalmazásának a színtere. Ma már évente mintegy 240–280 előadóülésre kerül sor, ami fele-fele arányban oszlik el a szakosztályok és a területi szervezetek között. Az ülések témái változatosak és mindig időszerűek, hiszen a céljuk a felmerült problémák széleskörű megismerése és közösen keresett megoldása. Bárki kezdeményezhet ilyen előadó ülést. A tematikájukat tehát áthatják az időszerűségek. Napjainkban, pl. az árvízvédelmi kérdések, az ivóvízbázisok védelmének a nehézségei, vízellátási, csatornázási művek üzemeltetési kérdései, az élővilág védelme a nem illeszkedő fejlesztések e-set-leges káros hatásai ellen, az Európai Unióhoz csatlakozás előkészítésének feladatai stb. a területi szervezetek előadó ülései egyre gyakrabban foglalkoznak a helyi vízgazdálkodási kérdésekkel.

A rendezvények másik nagy csoportja a **nagyrendezvények**. Ezek általánosabb érdeklődésre tarthatnak számot, mint az egy, esetleg két előadásból és felkért hozzászólásból álló előadó ülések. Hozzá kell tenni, hogy mind a két rendezvénytípus teljesen nyílt, bárki részt vehet rajtuk. Az előadó ülések ingyenesek. A nagyrendezvények egy-, vagy inkább több naposak. Témájuk lehet széleskörű, és egy szélesebb réteget szólítanak meg, amely nem feltétlenül csak vízügyi szakemberekből áll. A tárgyak bármi lehet, ami a vízügygel összefügg. Lehet szűkebb témában is szervezni rendezvényt, ekkor azonban annak sokoldalúbb lesz a megközelítése. Lehetnek a nagyrendezvények a társadalmi kapcsolatok fejlesztői, a széleskörű tájékoztatás eszközei.

A Magyar Hidrológiai Társaság eszköztárában, mondhatjuk, valamennyi lehetőség szerepel, hogy a társadalom és a víz kapcsolata minden elképzelhető vonalon javuljon és hasznosuljon. A továbbiakban olyan rendezvényeket sorolunk fel, amelyek a fentieket igazolják. Ennek megfelelően a kifejezési eszközeik is igen változatosak lehetnek a megcímzettektől függően. A rendezvények között egyre több nemzetközi érdeklődésre is számot tartó hozza össze a különböző nyelveket beszélő azonos érdeklődésű szakembereket. Mint látni fogjuk, az előadások, felolvasások, poszterek, filmek videokazetták mellett még a gyerekeknek kiírt rajzverseny is lehet hatékony kommunikációs eszköz. Már szinte minden alkalommal tanulmányi kiránduláson ismerkednek meg a résztvevők egy-egy helyi vízgazdálkodási érdekességgel.

Vándorgyűlések

A Társaság újjáalakításától, 1949-től 1993-ig összesen 11 vándorgyűlést számoztak, tehát, ha csak ebből a számozásból indulunk ki, átlagosan négyévente került rá sor. Jelzi a társadalmi és szakmai érdeklődést, hogy az utolsó, most vizsgált évtizedben a vándorgyűlések évente ismétlődtek, ki nem fogyó érdeklődéssel, megtárgyalni való témákkal és résztvevőkkel, mint az a következő felsorolásokból is kiténik.

XII. Vándorgyűlés, 1994. május 17–19., Siófok. 7 szekcióban 63 dolgozatot tárgyalt. Témája a Balaton és Zala környékének vízgazdálkodási helyzete és az azt befolyásoló emberi tevékenység (közlekedés, üdülés, stb.)

XIII. Vándorgyűlés, 1995. július elején 3 nap Baján. A résztvevők száma mintegy 250 fő volt. 87 dolgozatot tárgyalt meg 125 előadás során. Témák: a Duna-Tisza közének vízgazdálkodási helyzete, folyóink vízgazdálkodása és ökológiai helyzete, mellékágak és hullámterek re-

habilitációja. A vízellátás és szennyvízelvezetés terén a tisztítás és a szennyvíz-iszap elhelyezésének kérdései.

XIV. Vándorgyűlés, 1996. május 21-24. Sopron. 63 dolgozatot tárgyalt meg. Témái voltak: a Fertő tó és vízgyűjtője, a Felső-Duna szabályozása és ökológiája, a vízellátás tervezési és üzemelési kérdései, szennyvíztisztítás és elhelyezés, mezőgazdasági vízhasznosítás.

XV. Vándorgyűlés, 1997. július 9-11. Kaposvár. 5 szekcióban 63 dolgozatot vitatott meg, amelyeket a Társaság kiadványban is megjelentett. Somogy megye vízgazdálkodását a résztvevők tanulmányi kiránduláson ismerték meg. Ekkor emlékeztek meg a Társaság megalakításának 80. évfordulójáról és a 20 éve elhunyt Dégen Imre államtitkárról.

XVI. Vándorgyűlés, 1998. július 8-9. Kecskemét. 74 előadás hangzott el. Témák: vízrendezés, vízgazdálkodás, vízellátás, csatornázás, vízépítési létesítmények és technológiák. A résztvevők meglátogatták a város vízellátási és szennyvízelvezetési berendezéseit.

XVII. Vándorgyűlés, 1999. július 7-9. Miskolc. 99 előadás keretében tárgyalták az árvízvédelem, területi vízgazdálkodás, ivóvízbázisok védelme, szennyvíztisztítás, informatikai módszerek alkalmazása a vízgyűjtő-gazdálkodás szakterületein témákat. Hajókiránduláson tanulmányozták a Bodrog vízgazdálkodását.

XVIII. Vándorgyűlés, 2000. július 5-6. Veszprém. 8 fő témakörben 84 előadásra vitatták meg a bauxitbányászat kapcsán felmerült sokoldalú vízgazdálkodási kérdéseket. Megismerték a bauxitbánya szakemberének az ismertetéséből, a Balaton-felvidéken tett tanulmányi kirándulás során, a tapolcai tavas-barlang és a malomtó helyreállítási munkáit. A szakmai témákról a Hidrológiai Közlöny ismertetést adott.

XIX. Vándorgyűlés, 2001. július 5-6. Gyula. 67 előadást vitattak meg a megye vízgazdálkodási problémáiról. Érdekessége, hogy első alkalommal szerepelt érdemi kérdésben a jogi és közgazdasági szakosztály. Tanulmányi kiránduláson ismerkedtek a szarvasi arborétummal, és a halászati kutatás eredményeivel, s megtekintették a békésszentandrási duzzasztóművet.

XX. Vándorgyűlés, 2002. július 3-5. Mosonmagyaróvár. 8 fő témakörben 86 előadás hangzott el. Külön érdekessége, hogy ezúttal szerepelt először az újonnan alakult kommunikációs és PR szakosztály, amely 16 előadásával új szintre vitte a vándorgyűlések tematikájába. A szakmai előadások a Hidrológiai Közlönyben kaptak helyet. A tanulmányi kiránduláson megismerték a helyszínen is a témakörben súlyos szereplő szigetközi vízpótló létesítményeket.

Hidrobiológus Napok

Első alkalommal 1957 szeptemberében rendezték meg spontán jelentkező igények kielégítésére. A sikere, a kutatások irányainak az alakítása, összehangolása, az új igények, megjelenése alátámasztotta azt a véleményt, amely szerint ilyen átfogó összejevetelt a kutatási évente tart szükségesnek. Azóta 44 alkalommal gyűltek össze, gyakorlatilag évente a hidrobiológia legjobb magyar ismerői, hogy kicseréljék ismereteiket, tapasztalataikat és irányt adjanak a tudományterület további működésének.

Egy 1995-ben végzett vizsgálat megállapította, hogy az első év óta, rendszerint Tihanyban, megtartott 37 rendezvényen átlagosan 60-80 tudományos szakember vett részt, és 1072 előadást tárgyaltak meg. 199. októberben, a XXXVII. alkalommal a biomonitőről és a biodiverzitásról folytattak vitákat.

XXXVIII. HBN. (Tihany), 1996. október 2-4. között. 48 előadás hangzott el a vizek produktivitásáról, a vizeink környezet- és természetvédelmének aktuális hidrobiológiai kérdéseiről, továbbá a Balaton vízgyűjtőjének ökológiai állapotáról.

XXXIX. HBN. 1997. október 1-3. között. 48 előadásban, 22 poszterben és videokazettán adták elő az időszerű kérdéseket. A résztvevők száma meghaladta a 100-at. Téma: a felszíni vizek élővilága és kapcsolatarendszer.

XL. HBN. 1998. október 7-9. A Magyar Tudományos Akadémia Balatoni Limnológiai Kutató Intézete jubileumi ülést javasolt a negyvenedik rendezvényre. Különböző intézetek meghívott, vagy önként jelentkező képviselői ünnepi eladásokat tartottak. Témák voltak: Duna kutatás, a nagy tavak hidrobotanikai és hidrozoológiai kutatásának a helyzete, vízminőség és vízminősítés, vízi környezetvédelem, tározók és halastavak kutatásának aktuális kérdései, végül az élő- és folyóvizeink minősége.

XLI. HBN 1999. október 6-8. Vízi ökoszisztémák kutatásának legújabb eredményei.

XLII. HBN. 2000. október 4-6. A magyar hidrobiológia időszerű kérdései az ezredfordulón, amit 5 fős csoportban tárgyaltak.

XLIII. HBN. 2001. október 3-5: Vizeink ökológiai állapota: természetvédelem, vízhasznosítás.

XLIV. HBN. 2002. október 2-4. Témakör: Ritkán vizsgált és különleges vizek.

Az ülések tudományos anyagát 1996-tól a Hidrológiai Közlöny minden évben külön szám(ok)-ban hozza nyilvánosságra.

A Víz Világnapja

A kezdeményezés az Egyesült Nemzetek oltalma alatt elterjedt az egész világon. Célja az emberiség részére természetessé tenni a víz, a föld és az élővilág védelmének a szükségességét. Minden esztendőben a nemzetközi szervezők kiadnak egy jelszót, ami az egész világon visszhangzik, és ugyanazt mondja. Az első alkalommal „A víz érték” volt a jelszó. Kevés fogalom tudta ennyire egyesíteni az egész világot, mint ezek az évenként változó általános érvényű mondatok. Az ünnepek alkalmával, különösen a legfogékonyabb korban levő gyermekek számára kiírt rajz, vers és szövegpályázatok, elbírálása helyi, megyei, vagy országos lehet. A legjobbakat az ország vezetői személyesen jutalmazzák. Az arra érdemes művek nemzetközi zsűri elé kerülhetnek.

1994. március 24. Ez volt az első ünnepi alkalom a fentebb említett jelszóval, ami évenként cserélődik. Az ünnepeksorozaton előadások hangzanak el, amelyek nagy része tájékoztató és ismertető jellegű. Van szakmai előadás is.

1995. március. (A rendezvények mindig március 21-éhez, a Víz Világnapjához kapcsolódnak.) A központi ünnepség és a szakmai előadások után egy példaértékű rendezvényt is sikerült szervezni „Megőrzendő kincsünk a Balaton” címmel. Tovább fejlődött a pályázatok ismertetése, szélesebb körű lett és mindenkire eljut. Ebben nagy részük van az iskoláknak és a területi szervezeteinknek.

1996. A helyi ünnepek mellett megtartott központi rendezvényen (a Magyar Tudományos Akadémián, a Néprajzi Múzeumban, vagy esetenként vidéken szoktuk megtartani), a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi, illetve a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumok államtitkárai tartottak ünnepi előadást. Az átfogó előadásokat kulturális műsorok követték. Ezek során hirdették meg a rajz, vers és énekpályázatok. Ebben az évben alakult véglegessé, hogy a pályázatok elbírálása egy hónappal később, a Föld Napján záródik, amelynek alkalmával kiállítják a nyertes műveket.

1997-ben a rendezvények sora már meglehetősen kialakult, és alkalmi változások mellett az alapok ismétlődnek. Kialakult, hogy a Társaságunk társrendezői a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium, az Országos Vízügyi Főigazgatóság, és a Magyar Tudományos Akadémia. Ebben az évben a legjobb pályázati anyagokat Krakóba küldték nemzetközi pályázatra.

1998. Ebben az évben a Magyar Tudományos Akadémián rendezett központi ünnepségen 8 külföldön élő magyar tudós jött el pódiumbeszélgetésre, amelynek témája a vízgazdálkodás és a környezetvédelem volt. A következő napokban a professzorok a területi szervezeti egységeknél adtak előadást a jelenlegi működési színhelyük ide vonatkozó problémáiról, azok megoldásairól.

1999. A Társaság a központi rendezvényét ezúttal a MTESZ Pesti Konferencia Központjában tartotta, amelyen a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium és az Országos Vízügyi Főigazgatóság is részt vett. Társaságunk nevében dr. Starosolszky Ödön, a MTESZ nevében dr. Bácsy Ernő, a MTESZ alelnöke és a környezetvédelmi bizottságának elnöke köszöntötte az ünneplőket, majd dr. Hajós Béla helyettes államtitkár tartotta meg előadását, amelynek címe az éves jelmonddal egyezően, „A folyók nem ismernek határokat” volt.

Ezúttal Székesfehérváron rendezték a helyi területi szervezet és a Vízügyi Igazgatóság vendégeként a Víz Világnapján a Közlekedési Hírközlési és Vízügyi Minisztérium és a Vízügyi Igazgatóságok központi rendezvényét Katona Kálmán miniszter részvételével. Ennek keretében felavatták a lisszaboni világhiállításról hazaszállított „Aquamobilt”. A délutáni ünnepi ülést megelőzően átadták az országos rajzpályázat nyerteseknek a díjait. Az ünnepségek, szokás szerint, az ország számos pontján a már kialakult módon folytak le.

2000. A Társaság minden területi szervezetében és vízügyi igazgatóságán voltak ünnepségek, amelyek egyre rendszeresebbek az iskolákban, sőt, már az óvodákban is, ahol a gyerekekhez a számukra érthető fogalmak a megfelelő nyelven jutnak el. A KHVM által a gyerekek számára kiírt rajzpályázat címe „Jön az árvíz! Jön az árvíz!” volt. Ezen az ünnepségsorozaton kiosztották a Lampl Hugó díjat, melyet ezúttal a gyulai tömlős gát érdemelt meg.

2001. A különböző helyeken tartott ünnepségek sora ezúttal is elérte a 10 napot. Már gyakorlattá vált, hogy a pályázatokkal az ünnepségsorozat csatlakozik a Föld Napjához. Az ünnepségek során, Várpalotán átnyújtották a Lampl Hugó pályázat díjait.

2002. A területi szervezetek, a VIZIG-ek, a Környezetvédelmi Felügyelőségek, vízellátási, csatornázási és fürdővállalatok közösen ünnepelték a helyi nem vízügyi szervekkel a Víz Világnapját a már szinte teljesen kiforrott módon. Változatlanul gazdagítják a gyerekek képzeletét a vízvédelmi tárgyú rajz, vers és elbeszélés tárgyú pályázatok. Foktön átadták a Lampl Hugó díj ez évi elismeréseit.

Konferenciák a Kárpát-medence vízgazdálkodásáról

Teljesen magyar kezdeményezés, amely abból a felismerésből táplálkozik, hogy a meglehetősen egységes tájon ma a víz az a tényező, amely a legtisztább közös érdekeket képezi, és teszi érdekeltté annak minden lakóját a közös cselekvésben. Ezért született a magyar javaslat, hogy a mindenkit érdeklő közös problémákat vándorgyűlés jellegű találkozókra próbáljunk megoldani. A megbeszélések informális jellegűek. Civil szervezetek tagjai találkoznak, amelyek csak a megoldás szakmai lépéseit keresik közösen. A gondolat, a jelek szerint, megértésre talált, és a munka láthatóan megindult. Ezekről olvashatunk rövid beszámolókat a következőkben

I. - 1994. október 17-21. Eger.

Téma: „A Kárpát-medence vízkészlete és vízi környezetvédelme”. Az ülésen 200 magyar és 100 külföldi szakember vett részt. A rendezvény elismertségét jelzi, hogy az első, nyitó ülésen országunk köztársasági elnöke is részt vett és azzal tisztelte meg, hogy a sorozatot, megnyitó előadást vállalta. Határozat született, hogy kétévenként, vándorgyűlés-szerűen tartanak ülést. Gyakorlati okokból azonban a második ülés megrendezésére is a magyarokat kérték fel.

II. - 1996. október 15-18. Eger.

Téma: „A víz és a vízi környezet védelme a Kárpát-medencében” Négy szekcióban 63 dolgozatot nyújtottak be magyar, román és szerb nyelven.

III. - 1998. szeptember 24-26. Kolozsvár,

A Babeş-Bolyai Tudományegyetem Földrajzi Fakultásának a szervezésében ült össze a konferencia. Téma: „Víz és vízi környezetvédelem a Duna közép- és vízgyűjtőjében” Négy szekcióban 81 előadást tárgyaltak meg. Magyarországról 48 szakember vett részt

a konferencián és 36 előadást tartott. A rendezvény anyagát a rendezők két kötetben adták ki.

IV. - 2000. szeptember 20-30. Szabadka

Téma: „A víz és vízi környezetvédelem a Duna közép- és medencéjében”. 3 fő témakörben tárgyalták az anyagot szerb, angol és magyar nyelven.

A Konferencia határozatot hozott, hogy ezen túl a konferenciát a páratlan években rendezik meg. A következő rendező a Magyar Hidrológiai Társaság lesz.

V. - 2001. szeptember 19-21. Debrecen.

Téma: „A víz és a vízi környezetvédelem a Duna-Tisza medencéjében” Négy fő témakörben 67 dolgozatot vitatott meg a 100-nál is több résztvevő.

Országos Szakmai Napok és rendezvények

1995. O.Sz.N. a „Fürdők és fürdőhelyek üzemeltetéséről és fejlesztéséről”

1995. március O.Sz.N. a „Vízművek üzemeltetéséről”

1995. május. O.Sz.N. a „Csatornázás, szennyvíztisztítás”-ról. Átlagosan 2-300 résztvevő.

1996. június 12. O.Sz.N. „A hazai vezetékes vízellátási program befejezése.” A rendezvényen elfogadták, hogy minden év június 12-e legyen a „Vezetékes Vízellátás Napja”.

1997. március 19. O.Sz.N. „Vízminőségi monitorok és analizátorok a FCSM szolgálatában”

1997. október 14. „Országos Szennyvízgépészeti Szakmai Nap”.

1998. május 29-30. Debrecen „Víz közmű hálózati Konferencia” A Magyar Hidrológiai Társaság, és a Víz és Csatorna Művek Országos Szakmai Szövetségével (VCSOSZ) közös rendezvénye közel 200 résztvevővel.

2001. június 8. a „Vezetékes Vízellátás Napja” alkalmából szervezett ünnepi ülés. Rendezők: MHT, VCSOSZ és a FVM Rt. Tanulmányi kirándulás a Balaton-felvidéken.

2002. június 12. „Vezetékes vízellátás Napja” ünnepi ülés. Rendező: MHT; VCSOSZ és FVM Rt. a Fővárosi Vízművek helyiségében. Kb. 70 résztvevő tárgyalta a Balaton környéke és Békés megye vízellátását-csatornázását, a vízellátás közegészségügyi kérdéseit.

2000. május 10. „A Fertő-tó vízháztartása és vízminősége” című közös munkaülés a burgenlandi Ilmic-en az Osztrák Hidrológiai Társasággal. Téma: a tó vízháztartása, vízszint-szabályozása és vízminősége. A vitaülést követően tanulmányi kiránduláson tekintették meg a tavi létesítményeket.

2000. december 11-12-én az MTA nagyterme. „Magyarok a világ vízgazdálkodásának a fejlesztésében” című nemzetközi tudományos ülés. Hat témakörhöz csoportosított 32 előadás hangzott el magyar és angol nyelven a magyar szakemberek és intézmények kutató-fejlesztő tevékenységéről. A tudományos ülésről három kiadvány jelent meg. A Társaság ezzel a rendezvénnyel tisztelgett az ország ezeréves fennállása alkalmából.

2001. szeptember 12. „Országos árvízi konferencia” a VITUKI Kongresszusi termében. Rendezők: MHT, MTA és a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (KöViM). Téma: 1999. és 2000. évi Tisza-völgyi árvizek tapasztalatai.

2002. április 19. Nyíregyháza. „Országos árvízi konferencia”. Rendezők: MHT, MTA, KöViM. Téma: A 2001. évi Felső-Tisza-árvizekkel kapcsolatos tapasztalatok összegzése.

2002. november 14. „A Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése” szakmai konferencia a VITUKI Kongresszusi termében.

A rendszerváltozást követően (1990 után) a társadalmi, gazdasági és közigazgatási átalakulás nehéz korszakának a könnyítéséhez járult a Társaság, amikor sorozatos ülések szervezésével segítette, hogy az önkormányzatok, és a lakosság minél gyorsabban rátaláljon a vízügyi problémák öntevékeny megoldásaira. Nagyszámú, különböző szintű megbeszéléseivel, ismertetésével, melyeken a vízügyi szervek, élükön a minisztérium szakapparátusával, részt vettek, sikerült is ezt a célt elérni. A rendezvények mindig szakmai jellegűek maradtak.

Egyéb rendezvények

Az ismeretek közlésének és megszerzésének jó és kedvelt módszere lett a Társaságon belül szervezett **tanulmányutak**. Ezek lehetnek központi rendezvények és lehetnek területi szervezetek szervezésében. Kedveltek az országon belüliek, mikor egy viszonylag távolabbi országrészbe utaznak az érdeklődő tagok, hogy megismerjenek olyan természeti, vagy vízrajzi körülményeket, amelyek a működési területükön nem, vagy nagyon ritkán fordulnak elő. Költséges bár, de kedveltek a dunai hajóúton töltött több napos esetleg hetes kirándulások, amelyek az érdekes turisztikai látványok mellett a folyószabályozások, vízhasznosítások módszereinek a megismerését teszik lehetővé

Kitüntetettek 1992-2002 között

(Az alábbiakban felsorolt adatok illeszkednek a „75 éves a Magyar Hidrológiai Társaság” kiadványban közzétett adatokhoz, annak szerves folytatása.)

Tiszteleti tagok

- 1993 Dr. Hankó Zoltán, Karászi Kálmán, dr. Papp Ferenc
 1994 Dr. Bulkai Lajos, dr. Dobos Irma, Karkus Pál, dr. Körösmezey László, dr. Öllös Géza, dr. Szesztay Károly
 1995 Dr. Bozzay Józsefné, Góg Imre, dr. Joó Ottó, dr. Karádi Gábor, Kálmán Miklós, Koch László, Major Pál, dr. Szigyártó Zoltán
 1996 Dr. Dulovics Dezső, Hörcher Ferenc, Kardos Imre, Kováts Béla, Vass Béla, dr. Wisnovszky Iván
 1997 Dr. Kaliczka László, Sellyey Gyula, dr. Vitális György
 1998 Dr. Karácsonyi Sándor, dr. Korim Kálmán, Kováts Zoltán, dr. Várallyay György
 1999 Környei László, Marczell Ferenc, Mátrai István;
 2000 Békési János, dr. Vágás István
 2001 Dr. Berczik Árpád, dr. Szalai György
 2002 Dr. Juhász József, Zorkóczy Zoltán

Külföldi tiszteleti tagok

- 1992 Gerhard Breitschuh (NSZK)
 1993 Prof. dr. Karl Hofius (NSZK)
 1994 -
 1995 Jan Leantvaar (Hollandia), dr. James F. Manwaging (USA)
 1996 -
 1997 Prof. dr. Viorel-Alexandru Stavnescu (Románia), Dipl. Ing. Peter Suchomel (NSZK)
 1998 Donald Bruce Bursill (Ausztrália)
 1999 -
 2000 Dr. Wolfram Hans Konrad Dirksen (NSZK), dr. Szolgai János (Szlovákia)
 2001 Prof. dr. Janusz Kindler (Varsó)
 2002 -

Kvassay Jenő díjjal kitüntetettek

1993	Zorkóczy Zoltán	1998	Dr. Domokos Miklós
1994	Dr. Vágás István	1999	Dr. Csanády Mihály
1995	Dr. Öllös Géza	2000	Dr. Pálfi Imre
1996	Környei László	2001	Dr. Ijjas István
1997	Dr. Szalai György	2002	Dr. Fázold Ádám

Schafarzik Ferenc emlékéremmel kitüntetettek

1993	Dr. Stéfán Márton	1998	Dr. Pataki Nándor
1994	Dr. Szalai György	1999	Hrehuss György
1995	Dr. Pálfi Imre	2000	Dr. Váradi József
1996	Dr. Bancsi István	2001	Havas András, Ivaskó Lajos
1997	Bukovszky András	2002	Dr. Bíró Péter, dr. Szolnoki Csaba

Bogdánfy Ödön emlékéremmel kitüntetettek

1993	Hrehuss György, Török Imre György	1999	Dr. Szlávik Lajos, Várszegi Csaba
1994	Dr. Kaliczka László, Kollár Ferenc	2000	Juhász József, dr. Mészáros Gábor
1995	Halász Béla, dr. Varga Miklós	2001	Dr. Dulovicsné dr. Dombi Mária, Fejér László
1996	Dr. Ijjas István, Litauszki István	2002	Degré András, dr. Wittmann Mihályné
1997	Dr. Ivicsics Ferenc, dr. Nagy István		
1998	Dr. Kolin László, Markó László		

Pro Aqua emlékéremmel kitüntetettek

1993	Boda János Bódás Sándor Dr. Dunka Sándor Hlavay József Ivaskó Lajos Kiss István Koch György Schmidt Antal István Szalontai Gergely Dr. Takács Sándor	1994	Degré András Dulovicsné dr. Dombi Mária Józsa István Dr. Kolin László Dr. Molnár Béla Dr. Némedy László Pálhidy Csaba Dr. Salacz Tamásné Dr. Szilárd György Dr. Szolnoky Csaba Dr. Varsányi Zoltánné
------	---	------	--

1995	Dr. Beregi László Dr. Fekete Endre Francia Tamás Hecker László Kozmáné Zimonyi Márta Dr. Madarassy László Szathmáry Magdolna Tarján Levente Török Tiborné Dr. Wittmann Mihályné
------	--

1996	Diczházy Istvánné Havas András Klemm Ervin Dr. Klopp Gáborné Kovács Józsefné Lenténé Karkus Márta Németh Kálmán Dr. Németh Miklós Rónay István Dr. Török József Urbanovszky István
------	--

1997	Borsányi Mátyás Fejér László Hutter Sándor Kerti Andor Dr. Kollár György Dr. Kovács Gábor Novák Gyula Süveges György Szabó Mátyás Dr. Szinay Miklós
------	--

1998	Barcs Sándorné, Gábris Éva, Kaposvári Kázmér Karászi Gáspár Korompay András Dr. Lelkes János Dr. Liczkó István Kertészné Komlóssy Anikó Misbrenner Márton Vasvári Lászlóné
------	---

1999	Dr. Ákoshegyi György Dr. Bartha Péter Dr. Bíró Péter Csath Béla Fehér Ferenc Gilyén Elemérné Dr. Pásztó Péter Dr. Pomogyi Piroska Dr. Takács Tamás Tiszay József Dr. Tóth László
------	--

2000	Dr. Bancsiné dr. Tóth Mária Baross Károly Dr. Buzás Kálmánné Csernyánszky László Kaján Imre Kalmár István Kolossváry Gábor Dr. Solti Dezső Szilvássy Zoltán Várkonyi Kálmán
------	--

2001	Bogáth Jenő Csűrös Sándor Dr. Darabos Péter Nagy László Palicska János Pup Vilmos Dr. Rátky István Váriné Szöllősi Irén Wagner József
------	---

2002	Dr. Bárdi Pál Csatlós Péter Dombay Péter Huszár László Dr. Kovács Sándor Kumánovics György Dr. Oelberg Gusztáv Siposné Szabó Márta Szappanos Ferenc Varga Ákos
------	---

A Lászlóffy Woldemár diplomatervezési pályázat helyezettei

1992	Egyetemi kategória	I. díj: Csontos Katalin (BME) II. díj: Buzinkay András (BME); Dobay Péter (BME) III. díj: Lencsés Gábor László (ME); Visontai Péter (BME); Korcsog Attila (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Rupp Zoltán (YMÉMF) II. díj: Bénik László (PMMF VGI); Pataki Beáta (PMMF VGI) III. díj: Szak Ferencné (PMMF VGI); Tóth Attila (PMMF VGI); Rácz Ferencné (YMÉMF)
1993	Egyetemi kategória	I. díj: Clement Adrienne (BME) II. díj: Horváth Norbert (BME); Szreda Géza (ME) III. díj: Kovács Lajos (BME); Juhász Attila (ME); -
	Főiskolai kategória	I. díj: Komár Ottó (PMMF VGI); II. díj: Bagi Gellért (PMMF VGI); Fayl Ildikó (YMÉMF) III. díj: Nagy Tibor (PMMF VGI); Székely István (PMMF VGI); Török Attila (PMMF VGI)
1994	Egyetemi kategória	I. díj: Balassa Géza (ME) II. díj: Görbedi László (BME); Keresztúri Péter (BME) III. díj: Bognár Zoltán (BME); Lovasi Katalin (ME); Nagy András (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Marosi Zoárd (PMMF VGI) II. díj: Herczeg Mónika (PMMF VGI); Kató Sándor (PMMF VGI) III. díj: Bencsik Péter (PMMF VGI);-
1995-ben a pályázat neve megváltozott a Lászlóffy Woldemár diplomamunka pályázat helyezettei		
1995	Egyetemi kategória	I. díj: Sándor Csaba (ME) II. díj: Winter Adél (BME); Madarász Tamás (ME) III. díj: Dombay Gábor (BME); Csáki Zsuzsanna (ME);-
	Főiskolai kategória	I. díj: - II. díj: Abo Kandil Sohir (YMMF); Kis Sándor (YMMF); III. díj: Lacz Balázs (YMMF); Pavlokin Attila (DATE)
1996	Egyetemi kategória	I. díj: Arday Attila (ELTE) II. díj: Fonyó György (BME); Szurdi Tamás (ME) III. díj: Fekete Ilona (GATE); Horváth Márton László (BME); Lénárd Levente (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Nádasi Barbara (YMMF) II. díj: Jakus Eszter (YMMF); Mészáros Gábor - Havasi Edina (JPTE - PMMF - Pécs)

1997	Egyetemi kategória	I. díj: Kun Éva (ME) II. díj: Fevier Nicolas (BME); Krisztics Bianka (GATE) III. díj: Ádám László (ELTE TTK); Reisinger Krisztián (ME); Torkos Gyula (DATE)
	Főiskolai kategória	I. díj: Pálvölgyi Anett (JPTE PMMF) II. díj: Czagány Éva (YMMF); Gyurkovics Tibor (EJF); III. díj: Bencze Mónika- Jánosy Ágnes (EJF); Mihók Zsuzsanna (JPTE PMMF); Molnár Eszter (JPTE PMMF)
1998	Egyetemi kategória	I. díj: Szabó József (BME) II. díj: Filepkó Gábor (ME); László Balázs (GATE) III. díj: Fésüs Attila (ME); Marosi Zoárd (BME); Tóth Melinda (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Nagy László (EJF) II. díj: Harcsa Szilvia (YMF); Kertész Attila (EJFK) III. díj: Hegedűsné Molnár Andrea (YMF); Lacz Balázs (YMF); Tóthné Landa Brigitta (YMF)
1999	Egyetemi kategória	I. díj: Molnár Zoltán (BME) II. díj: Ács Viktor (ME); Borsányi Péter (BME) III. díj: Kovács Gergely (BME); Németh Nóra (GATE); Tóth Katalin (ME); Weisz Márta (VE)
	Főiskolai kategória	I. díj: Csonka Rita (YMMF) II. díj: Balogh János (EKTF); Wiedemann Viktor (EJK) III. díj: Kádár László (HIETE EFK) Kotáncai Zsolt (JPTE PMMF)
2000	Egyetemi kategória	I. díj: Németh Rita (BMGE) II. díj: Szabó Attila (ME); Zsemle Ferenc (ELTE TTK) III. díj: Györi Ivett (SZIE); Koczor Ágnes-Sziklai Annamária (SZIE); Osztóics András (BMGE)
	Főiskolai kategória	I. díj: Juhász András (EJFMK Baja) II. díj: Kovács Vera (TSF Szarvas) Galambos Péter (SZIE Szarvas) III. díj: Balla Gábor (SZIE Ybl); Tomecskó Tamara (JPTE Pécs) Tóth Ildikó (EJFMK Baja)
2001	Egyetemi kategória	I. díj: Bartókné Tassonyi Annamária (ME KGI) II. díj: Marincsák Katalin (SZIE); Szlepák Emőke (SZIE) III. díj: Erős Anita (ELTE TTK); Mrevka László (BMGE) Szabó Krisztián (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Ludvig Csaba (EJFMF) II. díj: Desics Judit (EJFMF); Dorkó Jekatyerina (SZIE Ybl)

		III. díj: Heinz Diána Krisztina (Államigazgatási); Hunyadi Nóra (SZIE Ybl); Reich Ildikó (SEEFK KJSZ)
2002	Egyetemi kategória	I. díj: Hajdú Diana Krisztina (SZIE) II. díj: Gyulai Péter (ME); Nagy Péter (BMGE) III. díj: Cser Balázs (ELTE TTK); Palásty Réka (BMGE); Rohács Brigitta (ME)
	Főiskolai kategória	I. díj: Kollárné Zsír Mária (EJFMF) II. díj: Bíróné Dorn Andrea (SZIE Ybl); Ferencz Ildikó (EJFMF); III. díj: Kehi Éva (EJFMF); Meilinger Edit(TSF); Miklós Zoltán (EJFMF)

A Sajó Elemér pályázat nyertesei

1991-92 I. helyezett:	Ajler Angelika-Juhász Attila-Tomori Andrea, Récsei István-Rózsa Szabolcs
II. helyezett:	nincs kiadva
III. helyezett:	Ecker Tamás-Makara Zoltán
1992-93 I. helyezett:	Szilágyi Attila
II. helyezett:	Kecskeméti Szilvia-Pataki Éva
III. helyezett:	Szabó Gábor
Dicséret:	Cserkúti András-Szeverényi György, Alexy Róbert
1993-94 I. helyezett:	Karády Zsolt
II. helyezett:	Kincses György-Lénárt Sándor
III. helyezett:	Jánosdeák Anikó
1994-95 I. helyezett:	Árvai Kálmán
II. helyezett:	Csecse Edit
III. helyezett:	Fenyves Ildikó-Piriczki Boglárka
Dicséret:	Magdics Gabriella Éva; Kiss Gabriella; Kelemen Gábor-Kosztolányi Dániel; Gavlik Ágnes
1995-96 I. helyezett:	Száraz Ildikó-Dobozy Róbert
II. helyezett:	Kelemen Gábor-Kőszegi Krisztián-Tóth Péter
III. helyezett:	Lengyel Gábor-Ecseki Nándor- Weinmann Antal
1996-97 I. helyezett:	Czernics Ferenc
II. helyezett:	Száraz Ildikó-Balogh Gábor-Honti Viktor
III. helyezett:	Gyurcsik Tamás Róbert
Dicséret:	Rátkai Zoltán; Martonosi Veronika, Borda Zsolt
1997-98 I. helyezett:	Farkas Balázs
II. helyezett:	Száraz Ildikó-Pintye Hajnalka
III. helyezett:	Izsák Zsolt
Dicséret:	Szabó Csilla, Molnár Zsolt

1998-99 I. helyezett:	Kara Róbert - Vincze Tamás
II. helyezett:	Briski Viktória
III. helyezett:	Budai Adrienn Csilla - Szöllösi Zsuzsanna
Dicséret:	Bánfi Tamás, Váradi Andrea, Ország Orsolya-Pap Andrea-Szapannos Dóra, Zemenszky Kitti-Dankócsik Ferenc, Horváth Zsolt-Szabó Péter-Varga Péter
1999-00 I. helyezett:	Alattyány József-Kása Attila
II. helyezett:	Hovány Zoltán
III. helyezett:	Vác Gergely, Nagy Gábor-Turcsányi áron
Dicséret:	Tauzer Katalin, Kárpáti Éva, Kondor Beáta-Oláh Gabriella
2000-01 I. helyezett:	Ábrahám Rita-Polgár Márta-Takács Liliána
II. helyezett:	Budai Zsolt
III. helyezett:	Bánhidi Viktória
Dicséret:	-
2001-02 I. helyezett:	Hovány Zoltán
II. helyezett:	Csesznik Zsuzsa-G. Nagy Orsolya
III. helyezett:	Bánhidi Viktória
Dicséret:	-

A Vitális Sándor szakirodalmi nívódíjjal kitüntetettek

1992

Dr. Pálfi Imre: „Az 1990. évi aszály Magyarországon” Vízügyi Közlemények 1991.
Dr. Szepessy József: „Árvízvédelmi gátak töltésének repedései – a kúszási repedés”. Hidrológiai Közöny 1991.

1993

Dr. Szesztay Károly: „Az éghajlatváltozás vízgazdálkodási és hidrológiai vonatkozásai”. Vízügyi Közlemények 1991.

1994

Dr. Völgyesi István: „Mederkapcsolati hatások” Hidrológiai Közöny 1993.
Dr. Tarján Tibor–Vasvári Lászlóné: „Hidrogén-karbonát ciklusban nitrátszelektív anioncserélő gyantával folytatott kísérletek eredményei”. Hidrológiai Közöny 1992.

1995

Dr. Gáspár Csaba – Dr. Józsa János – Simbierowicz Pawel: „Új szemlélet a numerikus hidraulikában”. Hidrológiai Közöny 1994.
Fejér László – Dr. Koltay József: „Gróf Széchenyi Istvánra emlékezve: A vízgazdálkodási társulatok múltja és jelene”. Vízügyi Közlemények 1993.

1996

Szél Sándor-Gáspár Csaba: „Kvázi-analitikus számítási eljárás az egydimenziós vízmozgás és a szennyezőanyag-terjedés modellezésében I-II.” Hidrológiai Közöny 1992 5-6 sz.264-268. o. 1993. 2. sz. 65-71 o.
Fejér László-Baross Károly: „A magyar Felső-Duna - történeti szemléletben” Hidrológiai Közöny 1994 5. sz- 280-291 old.

1997

- Dr. Szlávik Lajos-Galbáts Zoltán-Kiss Attila:** Az 1995. decemberi Körös-völgyi árvíz és a szükségeltározások hidrológiai elemzése és értékelése. Vízügyi Közlemények, 1996. 1. füzet (69-104.),
- Varsányi Zoltánné:** A Dél-Alföld felszín alatti vizei. Eredet, kémiai evolúció és vízmozgás a jelenlegi kémiai összetétel tükrében. Hidrológiai Közlöny, 1994. 4.sz.

1998

- Dr. Goda László:** „A Duna gázlói Pozsony - Mohács között”. Vízügyi Közlemények, 1995. 1. füzet, (71-102. old.)
- Dr. Antal Emánuel:** „A Tisza szabályozásának éghajlat módosító szerepe” Vízügyi Közlemények, LXXIX. évf. 1997. évi 1. füzet, (26 - 45. old.)

1999

- Szabó Mátyás:** A Velencei-tó vízháztartása. Vízügyi Közlemények, LXXIX. évf. 1997. évi 2. füzet, (173-187. old.)
- Dr. Szlávik Lajos-Bálint Gábor:** Az 1997. tavaszi-nyári ár és belvizek és a védekezési munkák. Vízügyi Közlemények, LXXIX. évf. 1997. évi 4. füzet, (424 - 466. o.)

2000

- Mádlné Szőnyi Judit:** Vízartó rendszerek sérülékenységének vizsgálata a dunántúli közép-hegység főkarsztvíztároló rendszer (DNY-i rész) példáján. Földtani Közlöny, 127. évf. 1997. évi 1-2. füzet, (19-83. old.)
- Dr. Dombay Gábor:** Baktérium újraszaporodási jelenség az ivóvíz elosztó hálózatban. Hidrológiai Közlöny, 79. évf. 1999. évi 3. füzet, (181-188. old.)

2001

- Dr. Szlávik Lajos, Galbáts Zoltán, Kiss Attila, Kisházi Péter Konrád, dr. Rátky István:** A Fehér-, Fekete- és Kettős Körös árvizei, árvízvédelmi rendszere és a Kisdelta szükségeltározó. Vízügyi Közlemények 1999. évi 4. füzet
- Dr. Oertel Nándor:** Az "akkumulátor szervezetek" használhatósága a Dunában – nehézfém biomonitorozására. Hidrológiai Közlöny 1999. évi 6. szám

2002

- Illés Lajos és dr. Konecsny Károly:** Az erdők hidrológiai hatása az árvizek kialakulására a Felső-Tisza vízgyűjtőjében. Vízügyi Közlemények 2000. évi 2. füzet
- Dr. Hajós Béla:** Vízfolyások szabályozása a XXI. században. Vízügyi Közlemények 2001. évi 1. füzet

Lampl Hugó díjas létesítmények és alkotóik

Az 1993. évi Lampl Hugó díj:

Mekszikó-pusztai (Fertő széli) zsilip

Lampl Hugó díjas alkotók: Dóra Tibor, Dipl. Ing. J. Plattner (A), Vig Zoltán

Az 1994. évi Lampl Hugó díj:

Mohács város árvízvédelmi partfala

Lampl Hugó díjas alkotók: Fenyvesi György, György Béla, Szappanos Ferenc, Széles István, Varga Dezső.

Az 1995. évi Lampl Hugó díj:

Szeghalom ivóvíztisztító műve

Lampl Hugó díjas alkotók: Botyánszki György, Hosszu Szilárd, Nagy Zoltán, Schalbert Géza, Veress Pál.

Az 1996. évi Lampl Hugó díj:

Hódmezővásárhely szennyvíztisztítóművének korszerűsítése

Lampl Hugó díjas alkotók: Csáki Imre, Csizmadia Antal, Fodor Mátyás, Kósa János, Molnár Ferenc, Serény József.

Az 1997. évi Lampl Hugó díj:

Miskolc város szennyvíztisztító művének biológiai fokozata

Lampl Hugó díjas alkotók: Vojtilla László, Vőneky Ágnes

Az 1998. évi Lampl Hugó díj:

A Fővárosi Csatornázási Művek Rt. Csepeli Vízkészítő Műve

Lampl Hugó díjas alkotók: Zerkovitz Tamás, Tátrai Alfréd

Az 1999. évi Lampl Hugó díj:

A gyulai tömlős gát és az Élővíz-csatorna tápszilip létesítménye

Lampl Hugó díjas alkotók: Bunyevác Viktor, Galbáts Zoltán, Faulháber Antal, Nagy László, Nádházi Ferenc, Pálincás Lajos

A 2000. évi Lampl Hugó díj:

Várpalota és térsége (4 település) regiojális, távirányított szennyvíz csatornahálózat és -tisztító rendszere, komplex mű.

Lampl Hugó díjas alkotók: Ballabás László, Leszkovszky Tibor, Makai Ferenc, Székely Csaba

A 2001. évi Lampl Hugó díj:

A foktői felújított belvíz átemelő telep, a Barátkai dunai vízkivételi mű és a hozzátartozó új mederhálózat

Lampl Hugó díjas alkotók: Rónay István, Plesovszky Pál

A 2002. évi Lampl Hugó díj:

A Kurca toroki zsilip

Lampl Hugó díjas alkotók: Török Imre György, Bunyevác Viktor, Iványi Ilona, Boros István, Marosvölgyiné Gorjánát Magdolna

XXX.	1993. október 19. tisztújító közgyűlés
XXXI.	1994. október 19. évi rendes közgyűlés (Eger)
XXXII.	1995. október 19. évi rendes közgyűlés
XXXIII.	1996. október 29. tisztújító közgyűlés
XXXIV.	1997. július 10. rendkívüli közgyűlés (Kaposvár)
XXXV.	1997. november 25. évi rendes közgyűlés
XXXVI.	1998. július 9. rendkívüli közgyűlés (Kecskemét)
XXXVII.	1998. november 24. évi rendes közgyűlés
XXXVIII.	1999. május 18. évi rendes közgyűlés
XXXIX.	1999. november 29. tisztújító közgyűlés
XL.	2000. május 30. évi rendes közgyűlés
XLI.	2001. május 29. évi rendes közgyűlés
XLII.	2002. május 28. évi rendes közgyűlés
XLIII.	2003. május 27. tisztújító közgyűlés

A titkárság alkalmazottjai

Titkárság vezető:

Geszler Ödönné egyesületi titkár 1989-1990
közgyűlés által választott főtítkárhelyettes 1990-1993
ügyvezető igazgató 1993-

A titkárság dolgozói:

Borsosné Pallagi Nóra	1996 -
Dudinszky Lászlóné	1993 - 1996
Gábris Éva	1959 - 1995
Körösi Zoltánné	1992 - 1993
Némethné Szokoli Tünde	1991 - 1993
Szigeti Edit	1993 -
Szilágyi Vilmosné	1993 - 1996
Taub Mária	1990 - 1992

A nem-kormányzati, vízzel foglalkozó egyesületek (társaságok, egyesületek, szövetségek)

1. Bevezető

Az elmúlt évszázadban a vízzel foglalkozó állami (hivatalos) intézmények mellett kifejlődtek a nem-kormányzati szakmai szervezetek (társaságok, egyesületek, szövetségek, stb.), amelyek az országokban kialakult szabályok szerint, bejegyzett jogi személyek. Céljuk többféle, de általában a szakemberek, vagy egyes területeken társadalmi szervezetek kapcsolat tartása egyes személyek és/vagy intézmények összefogásával, továbbá a nagyközönség felé fordulás.

Napjainkban szinte minden szakmai területnek megvan a maga megfelelője és a nem-kormányzati szervek általában létrehoztak (létrehozhatnak) szervezeteket, legalább is kifejezetten vízügyi tárgya alapján.

A nem-kormányzatiság előnyös a szabad egyéni véleményalkotás szempontjából.

Szinte minden európai fejlett országba vannak vízgazdálkodási tárgyú egyesületek, olyan szakmai érdekcsoportosulások, amelyek hosszabb idő múlta tekinthetnek vissza. A nemzeti egyesületek által létrehozott csoportosulások tehát valamiféle új gondolat keresztülvivői a szakma társadalmisításában, amely a nagyközönség felé is nyitást indokol. A hivatalos intézmények (kutató helyek) mellett, tőlük független tagság viheti keresztül legjobban a nem-kormányzati szervezetek mozgósítását, a szakma képviselését a tudományos életben.

A társaságok tehát elsősorban szakmai jellegűek és nemzetközi tekintetben is cselekvők. Munkájukat titkárságok révén látják el.

2. Célkitűzés

2002. évre célul tűztük ki, hogy a lehetőségekhez mérten

- felderítjük a nem-kormányzati vízügyi intézmények (társaságok, egyesületek, szövetségek) helyzetét az európai államokban,
- összehasonlítjuk az országokban működő nemzeti társaságokat és non-profit szervezeteket,
- megfontoljuk milyen módon lehetne intenzifikálni és hasznosítani a nemzeti szervezetek nemzetközi kapcsolatait.

3. A körlevélre adott válaszok

A körlevélre 2002. december 31-ig választ a következők küldtek be:

A vízzel foglalkozó nem-kormányzati szervezetek többnyire egyesületek. Ezek független társulatok és/vagy szövetségek gazdaságilag önfenntartók, tagdíjából fedezik kiadásait, vagy társadalmi munkaként minimális díjat vetnek ki.

A tevékenységi körük változatos, mert egyes országokban szakmailag különülnek el, másutt éppen ellenkezőleg átfedik a vízgazdálkodás teljes tevékenységi körét. A vízzel foglalkozó egyesületek laza kapcsolatban állnak egymással.

A tisztánlátás érdekében egy körlevelet fogalmaztunk meg és 2002 elején küldtük szét, mégpedig az európai nem-kormányzati vízügyi szervezeteknek. Egyes válaszok már márciusban befutottak, mások csak júniusban érkeztek.

A mintegy 50 európai országból csupán 10 egyesület küldött vissza kitöltött kérdőívet. Ezért az adatgyűjtés rendkívül hiányos, mégpedig a „hidrológia” elnevezés különféle értelmezése miatt, ezért megismételtük a kérdőív szétküldését és az így gyűjtött adatokat különféle szempontok szerint dolgoztuk fel.

A körlevélben gyűjtött magyar adatokat mintának tekintettük jobb híján, és alapnak fogadtuk el, remélve hogy egy későbbi időpontban nagyobb aktivitás nyilvánul meg az intézmények részéről.

A kérdőívben felsorolta a következők:

1. A társaság hivatalos neve
2. A társaság angol neve
3. A központ címe
4. A társaság szakterülete
5. Az alapítás éve
6. A társaság tagjainak száma
7. A levelezés címe
8. Kiadvány (folyóirat, körlevél, stb.)
9. Tagdíj (Euroban)
10. Jelenlegi tisztségviselők neve és címe

Az adatgyűjtés 2002. decemberéig a következő szervezetektől volt eredményes:

- Belga Hidrológiai Társaság, a belga nemzeti bizottságot a belga NHP-hoz csatolták, és annak védnöksége mellett működik, Brüsszel, Belgium
- Brit Hidrológiai Társaság, London, UK
- Holland Hidrológiai Társaság, TNO, Utrecht, Hollandia
- Lengyel Geofizikai Társaság, Varsó, Lengyelország
- Magyar Hidrológiai Társaság, Budapest Magyarország
- Német Vízgazdálkodási, Szennyvíz és Hulladék Szövetség, Hennef, (Karlsruhe) Németország
- Olasz Hidrogeológiai katasztrófa Csoport, Perugia, Olaszország
- Osztrák Hidrológiai Társaság, Bécs, Ausztria,
- Román Hidrológiai Társaság, Bukarest, Románia
- Svéd Hidrológiai Társaság, Jönköping, Svédország

A 10 kérdésre adott válaszok itt-ott hiányosak, másutt becsült adatok (pld. taglétszám). Valójában teljesen egyértelmű választ kaptunk a következő országokból, ahol önálló társaság, mint jogi személy létezik:

- Magyarország
- Nagy-Britannia
- Ausztria
- Románia
- Svédország

Az egyesületek szervezetiileg lehetnek egy nagyobb (átfogóbb) egység részei (pld. műszaki-tudományos egyesületek szövetségének).

4. A válaszok értékelése

A beküldött kérdőívekből kitűnik, hogy

- a) A nemzeti hidrológiai társaságok rendkívül szerteágazóak. A szavatósabb kijelöléshez eleve tisztázni kell a hidrológia és/vagy vízgazdálkodás fogalom egységesítését az illetékes szervezet érdekében.
- b) Az országokban tág határok között mozog a taglétszám, alapítás éve, kiadványai és a tagdíj összege
- c) A Magyar Hidrológiai Társaság lefedi az össze vízzel kapcsolatos kutató-fejlesztő önkéntes társulását. Egyes országokban több vízzel kapcsolatos egyesület is létezik, amelyek közül bármelyik partner lehet a kapcsolatok kialakításában (pld. Ausztriában)

Felhívjuk a figyelmet, hogy elég sok országban van vízzel foglalkozó társaság/szervezet, ennek ellenére ez ideig nem érkezett válasz a kérdőívre. Így mindenképpen egy új sorrendiség és adatértékelés lesz indokolt.

Úgy tűnik, hogy az egyesületek a számszerűségeknél (taglétszám, tagdíj, stb.) inkább becslésből, mint írásbeli nyilvántartásból származnak.

A kérdőív szétküldést megismétljük 2003. év szeptemberi határidővel, remélve, hogy most már világos lesz az értékelés és több ország lesz képviselve az adatgyűjtésben.

Amelyik országból eddig válasz érkezett, attól nem kérjük a megismétlését vagy megújítását.

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Belgisch Nationaal Comité Internationaal Hydrologisch Programme (BNC-IHP) Comité National Belge Programme Hydrologique International (CNB-PHI)
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Belgian National Committee IHP
3.	A KÖZPONT CÍME	TECHWARE, c/o CIBE/BIWM 70, rue aux Laines/Wolstraat 70 B-1000 Brussels, Belgium
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	IHP and links to IAHS and other sc. associations
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1974
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	50
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	TECHWARE, c/o CIBE/BIWM 70, rue aux Laines/Wolstraat 70 B-1000 Brussels, Belgium
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	
9.	TAGDÍJ	
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	2 Co-presidents ir. J. Laurent (french-speaking) Prof.A.Van der Beken (dutch-speaking)

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	British Hydrological Society
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	British Hydrological Society
3.	A KÖZPONT CÍME	Institution of Civil Engineers One Great George Street Westminster London SW1P 3AA
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1983
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	800
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Institution of Civil Engineers One Great George Street Westminster London SW1P 3AA
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	Circulation (four times per year) A series of Occasional Papers Biennial Seminar Proceedings
9.	TAGDÍJ	£22 (36 €)
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Dr. Peter D. Walsh Hon Secretary: Dr. Tim Jolley Secretary: Tim Fuller

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Nederlandse Hydrologische Vereniging
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Dutch Hydrological Society
3.	A KÖZPONT CÍME	
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology, Water Management
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1990
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	750
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Drs. P.G.B. de Louw TNO-NITG Postbox 80015, 3508 TA Utrecht The Netherlands
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	Stromingen (Journal) Nieuwsbrief (Information Bulletin)
9.	TAGDÍJ	22,50 € (Including Journal and Bulletin)
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Ir. G. van Ee, TAUW Handelskade II, 7417 DE Deventer The Netherlands Secretary: Drs. P.G.B. de Louw TNO-NITG Postbox 80015, 3508 TA Utrecht The Netherlands

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Polskie Towarzystwo Geofizyczne
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Polish Society of Geophysics
3.	A KÖZPONT CÍME	01-673 Warszawa, ul. Podlesna 61 Poland
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology, water management, hydrometeorology, meteorology, agricultural meteorology, climatology, environment protection, earth sciences (geophysics) etc.
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1947
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	340 individual
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Mrs. Jolanta Krupa-Marchlewska ul. Podlesna 61, 01-673 Warszawa, Poland
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	Przegląd Geofizyczny (Review of Geophysics), a quarterly journal
9.	TAGDÍJ	7 € individual
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Doc.dr Alfred Dubicki IMGW Wroclaw, ul. Parkowa 30 51-616 Wroclaw, Poland Secretary General: Doc.dr Włodzimierz Meyer ul. Libonska 4 03-969 Warszawa, Poland Managing Director: Mrs. Jolanta Krupa-Marchlewska ul. Podlesna 61, 01-673 Warszawa, Poland

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Magyar Hidrológiai Társaság (MHT)
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Hungarian Hydrological Society (HHS)
3.	A KÖZPONT CÍME	1027 Budapest, Fő u. 68.
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Vízgazdálkodás, hidrológia
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1917
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	2250 egyéni, 250 testületi
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	1371 Budapest, Pf. 433
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	Hidrológiai Társasági Hírek. Hidrológiai Közlöny
9.	TAGDÍJ	Egyéni: 2 500 Ft; testületi: 25 000 Ft
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	Elnök: Dr. Starcsolszky Ödön 1371 Budapest, Pf. 433 Főtitkár: Szöllősi Zoltán 1371 Budapest, Pf. 433

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Deutsche Vereinigung für Wasserwirtschaft, Abwasser und Abfall e.V. (ATV-DWWK)
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	German Association for Water, Wastewater and Waste
3.	A KÖZPONT CÍME	Theodor-Heuss-Allee 17 D-53773 Hennef
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Water management, hydrology, hydraulics, wastewater, waste
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1948
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	16,000
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Dr.-Ing. Sigurd van Riesen Theodor-Heuss-Allee 17 D-53773 Hennef
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	-
9.	TAGDÍJ	Individuals: 74 € Students: 17 € Pensioners: 28 €
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Prof. H.H. Hahn, Ph.D. Institut für Siedlungswasserwirtschaft Universität Karlsruhe Kaiserstraße 12 D-76128 Karlsruhe Secretary General: Dr.-Ing. Sigurd van Riesen Theodor-Heuss-Allee 17 D-53773 Hennef

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Gruppo Nazionale della Difesa e delle Catastrofi Idrogeologiche
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Gruppo Nazionale della Difesa e delle Catastrofi Idrogeologiche
3.	A KÖZPONT CÍME	via Madonna Alta 126 06128 Perugia Italy
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrogeological risk management
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1984
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	800
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Mr. Carlo Fastelli via Madonna Alta 126 06128 Perugia, Italy
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	-
9.	TAGDÍJ	
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Prof. Lucio Ubertini IRPI-CNR via Madonna Alta 126 06128 Perugia, Italy

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Österreichische Gesellschaft für Hydrologie (ÖGH)
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Austrian Hydrological Society
3.	A KÖZPONT CÍME	Hydrographisches Zentralbüro Marxergasse 2, A-1030 Vienna Austria
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology, hydraulics, watermanagement etc.
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1994
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	200
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Hydrographisches Zentralbüro Marxergasse 2, A-1030 Vienna Austria
8.	KIADVÁNY/FOLYÓIRAT/KÖRLEVÉL	-
9.	TAGDÍJ	20 €
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Univ.Prof.Dr. W. Stalzer Secretary General: - Managing director: Univ.Prof.Dr. F. Nobilis

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Asociatia Romana de Stiinte Hidrologice
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Romanian Association of Hydrological Sciences
3.	A KÖZPONT CÍME	Sos. Bucuresti-Ploiesti 97. Bucharest 71552 Sector 1 Romania
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology, Hydrogeology
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1993
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	220
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Dr. Pompiliu Mita Sos. Bucuresti-Ploiesti 97. Bucharest 71552 Sector 1 Romania
8.	KIADVÁNY/FOLYOIRAT/KÖRLEVÉL	Romanian Journal of Hydrology and Water Resources - 2 for year
9.	TAGDÍJ	none
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President: Dr. Petru Serban Secretary General: Dr. Pompiliu Mita

A VÍZÜGYI SZAKMAI SZERVEZETEK FŐ JELLEMZŐI

1.	A TÁRSASÁG HIVATALOS NEVE	Nordisk Hydrologisk Forening
2.	A TÁRSASÁG ANGOL NEVE	Nordic Association for Hydrology
3.	A KÖZPONT CÍME	Swedish University of Agricultural Sciences P.O.Box 7001 SE-750 07 Uppsala, Sweden
4.	A TÁRSASÁG SZAKTERÜLETE	Hydrology (Surface and Groundwater)
5.	AZ ALAPÍTÁS ÉVE	1972
6.	A TÁRSASÁG TAGJAINAK SZÁMA	220 egyéni, 16 testületi
7.	A TÁRSASÁG LEVELEZÉSI CÍME	Swedish University of Agricultural Sciences P.O.Box 7001 SE-750 07 Uppsala, Sweden
8.	KIADVÁNY/FOLYOIRAT/KÖRLEVÉL	Nordic Hydrology (évente egyszer)
9.	TAGDÍJ	25 € individual, 250 € institutional
10.	TISZTSÉGVISELŐK NEVE/CÍME	President, chairman: Lars Lundin Department of Forest Soils Swedish University of Agricultural Sciences P.O.Box 7001 SE-750 07 Uppsala, Sweden NHF embraces eight countries: Denmark, Estonia, Finland, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway and Sweden

MAGYAR SZAKEMBEREK KÜLFÖLDI TEVÉKENYSÉGE
(A névsorban azok az élő szakemberek szerepelnek,
akik kérdőívre válaszoltak)

Név	Szakterület	Feladat jellege	Ország	Nemzetközi szervezet
Bakonyi Péter	numerikus hidraulika	vendégkutató	Dánia	WMO
Benedek Pál	vízminőségvédelem	szakértés	Egyiptom, Irak Szudán	WHO
Berczik Árpád	hidrobiológia	egyetemi tanár	Ausztria, Bécs	SIL
Bogárdi István	vízgazdálkodás	egyetemi tanár	USA, Nebraska	-
Bogárdi János	vízgazdálkodás	egyetemi tanár	Hollandia, Wageningen Franciaország, Párizs	UNESCO
Bognár Árpád	hidrológia	tanácsadás	Nigéria	WMO
Éhn József	vízügyi tervezés	tervező	Algéria, Algír	TESCO
Futaki Károly	hidrológia	szakértő	Ausztria, Bécs	Duna Bizottság
Gábris Mihály	mezőgazdasági vízgazdálkodás	tanácsadó, tervező	Ázsia, Afrika	FAO
Hankó Zoltán	hidraulika	vendégkutató	Anglia, London	IAHR
Haszpra Ottó	hidraulika	kutatás, tanácsadás	USA, Iowa	IAHR
Holló Gyula	vízgazdálkodás	szakértő	Algéria, Algír	UNESCO
Ijjas István	vízgazdálkodás	oktató, kutató	Hollandia, Delft	ICID
Jolánkai Géza	vízügyi kivitelezés	szakértő	Ghana	UNESCO
Kerekes György	hidrológia	tanácsadó	Nigéria, Malawi	TESCO, WMO
Kienitz Gábor	hidrológia	project manager, tanácsadó	Niger, Niamey, Zambia, Malawi	WMO, UNESCO
Konvalinka László	hidrológia	tanácsadás	Közép-Afrika, Zöldfoki szigetek	WMO
Kozák Miklós	hidraulika, vízépítés	vendégkutató	USA, California	IAHR, IHA
Mayer István	hidraulika	vendégkutató	Kanada	IAHR
Mosonyi Emil	vízérőhasznosítás	tanácsadás, oktatás	Németország	WRA, IHA
Rakóczi László	hidraulika	kutatás, tanácsadás	Kanada, Tháiföld	IAHR
Somlyódy László	vízminőség-szabályozás	szakértő	Austria, Laxenburg	IIASA
Starosolszky Ödön	hidraulika, hidrológia	vendégkutató szakértő	Norvégia, Trondheim fejlődő országok	WMO, UNDP
Szalay György	mezőgazdasági víz-gazdálkodás	oktatás	összekötő	CIGR
Szesztay Károly	vízgazdálkodás	tanácsadás	USA, New York	ENSZ
Szöllösi-Nagy András	vízgazdálkodás hidrológia	szakértő igazgató	Ausztria, Laxenburg Franciaország, Párizs	IIASA UNESCO
Ubell Károly	felszín alatti vizek	tanácsadás	Bagdad, Irak	UNESCO
Vámosi Sándor	vízépítés, öntözés	szakértő	Algéria	-
Vargay Zoltán	hidrológia	szakértő	Niger, Niamey	WMO
Vastagh Géza	vízépítés	szakértés, műszaki ellenőrzés	Egyiptom, Nigéria	FAO

A rövidítés érdekében csak a szakértő legfőbb tevékenységét adjuk meg, hangsúlyt helyezve a nemzetközi szervezetekben (pl. ENSZ szervezetekben) végzett munkákra. Szakterületként is csak egyet adunk meg.

A NEMZETKÖZI VÍZÜGYI SZERVEZETEK FONTOSABB KIADVÁNYAI

Sorszám	A szervezet neve	Folyóirata	Rendszeres kiadványai
1.	Duna Bizottság (CD)	Internet hon-lap	Évkönyvek (pl. hidrometeorológiai)
2.	Dunavölgyi Országok Vízügyi Szolgálatának Fóruma (FDHS)	-	-
3.	Duna Védelmi Nemzetközi Bizottság (ICPDR)	Danube Watch	Vízminőségi Monitoring Évkönyv
4.	Egészségügyi Világszervezet (WHO)	Vízkiértés, vízminőség	Európai könyvek és Egészségügyi Bulletin
5.	Észak Atlanti Szövetség Tudományos Divízió (NATO SAD)	Hírlevél	Rendezvények tanulmányai
6.	Európai Vízgazdálkodási Szövetség (EWRA)	Hírlevél (Európai VSz)	Vízkiértés-gazdálkodás kiadvány
7.	ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO)	FAO Hírlevél	Kézikönyvek
8.	Globális Vízügyi Partnerség (GWP)	Hírlevél, Honlap	
9.	Hidrogeológusok Nemzetközi Szövetsége (IAH)	Hydrogeology Journal	Kongresszusi anyagok
10.	Meteorológiai Világszervezet (WMO)	WMO Bulletin	Irányelvek, Szabványok, OHP jelentések
11.	Nemzetközi Atomenergia Ügynökség (IAEA)	Water and Environment	
12.	Nemzetközi Fejlesztési és Újjáépítési Bank (IBRD)	Új ötletek a szennyezés szabályozásban	Évi jelentés, Világ Fejlesztés, Globális Fejlesztés
13.	Nemzetközi Geotermális Szövetség (IGA)	IGA News, Geothermics	Konferencia jelentések
14.	Nemzetközi Hidraulikai Kutatási Szövetség (IAHR)	Bulletin, Journal	Kézikönyv, Kongresszus Proceedings
15.	Nemzetközi Hidrológiai Szövetség (IAHS)	Hírlevél, Bulletin	Reports, Proc of Symposion
16.	Nemzetközi Limnológiai Egyesület - Nemzetközi Dunakutató Munkaközösség (IAD/SIL)	Archiv für Hydrologia	Duna kutatás, Limnológia jelentés
17.	Nemzetközi Öntözési és Vízrendezési Szövetség (ICID)	Journal, Hírlevél	Kézikönyvek, segédletek
18.	Nemzetközi Vízérőhasznosítási Szövetség (IHA)	Hydropower and Dams folyóirat	Konferencia és szimpózium kiadványok
19.	Nemzetközi Vízgazdálkodási Szövetség (IWRA)	Newsletter, Water International	Kongresszus Proceedings

20.	Nemzetközi Völgyzárógát Bizottság (ICOLD)	-	Évi jelentés, Bulletin
21.	Nemzetközi Vízügyi Szövetség (IWA)	Aqua, Newsletter	Évkönyv, Kongresszusi jelentés
22.	Az UNESCO Nemzetközi Hidrológiai Programja (UNESCO-IHP)	Waterway, Tanulmányok és jelentések	Műszaki dokumentek
23.	Technológia a Vízkészletekért (TECHWARE)	Latest News hírlevél	Évkönyv, Proceedings
24.	Vzellátók és Szennyvíz-szolgáltatók Nemzeti Szövetségeinek Európai Uniója (EUREAU)	Water and Wastewater	Éves jelentés
25.	Vízgyűjtő Szervezetek Nemzetközi Hálózata (INBO)	INBO hírlevél	-

